

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 31.3.2022
COM(2022) 134 final

2022/0089 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zeměpisných označeních Evropské unie pro víno, lihoviny a zemědělské produkty a o režimech jakosti zemědělských produktů, kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/787 a zrušuje nařízení (EU) č. 1151/2012

ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Zeměpisná označení označují produkty, které mají vlastnosti, charakteristiky nebo pověst díky přírodním a lidským faktorům spojeným s místem jejich původu. Představují právo duševního vlastnictví, jehož cílem je podpořit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi producenty tím, že se zabrání používání názvu, které není v dobré víře, a podvodným a klamavým praktikám. Zeměpisná označení zaručují spotřebitelům pravost a odlišují produkt na trhu, čímž zajišťují vyšší hodnotu prodeje a vývozu. Zeměpisná označení jsou mezinárodně uznávána od roku 1883¹ a od 70. let 20. století (víno) do roku 1992 (zemědělské produkty a potraviny) postupně podléhají ochraně Unie, včetně dokončení rejstříků² v roce 2020. V současné době obsahuje rejstřík zeměpisných označení EU téměř 3 500 názvů vín, lihovin, zemědělských produktů a potravin.

Unijní systém zeměpisných označení je spolehlivý, avšak hodnocení politiky i proces posuzování dopadů ukázaly prostor pro zlepšení, zejména s ohledem na posílení systému zeměpisných označení, což je klíčem k poskytování vysoce kvalitních potravin a ochraně kulturního, gastronomického a místního dědictví v celé Unii. Týká se to především následujících aspektů:

- jak nejlépe uplatnit základní právo producentů na ochranu práv duševního vlastnictví k jejich zeměpisným označením. Producenti, kteří jsou držiteli nehmotného aktiva v podobě zeměpisného označení, mají právo na jeho ochranu a Unie se snaží, aby to bylo co nejúčinnější a nejefektivnější, a to i v době zvýšeného využívání internetu,
- jak zabránit využívání názvů produktů, které není v dobré víře, subjekty, které nemají žádná práva ani spojení s původním produktem. Je třeba rovněž přezkoumat prosazování a ověřování souladu, zejména na internetu,
- jak zvýšit udržitelnou výrobu produktů se zeměpisným označením. Zeměpisná označení jako nástroj, který zhodnocuje produkty neodmyslitelně spjaté s přírodními faktory a know-how producentů v dané oblasti, jsou pro tento účel využívána nedostatečně,
- jak lze lépe informovat spotřebitele o původních produktech, aby se vyřešila asymetrická informovanost. Rozpoznávání vyhrazených symbolů Unie spotřebiteli je velmi nízké, což ukazuje na obtížnost komunikace,
- jak zajistit, aby producenti obdrželi spravedlivou odměnu za svůj produkt, jehož jakost souvisí s jeho produkcí, a mohli posílit své postavení v potravinovém řetězci.

Režim zaručených tradičních specialit (ZTS) nepřinesl ani po 30 letech své existence očekávané výhody pro producenty a spotřebitele. Pro lepší identifikaci a podporu tradičních zemědělských produktů v Unii by měl být režim zaručených tradičních specialit zjednodušen a upřesněn.

Návrh přispívá k cílům společné zemědělské politiky (SZP), zejména ke zlepšení reakce zemědělství Unie na společenské požadavky na výsledky zemědělské produkce v oblasti hospodářské, sociální a environmentální udržitelnosti. Posílí stávající systém zeměpisných

¹ <https://www.wipo.int/treaties/en/ip/paris/>

² <https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/food-safety-and-quality/certification/quality-labels/geographical-indications-register/>

označení jako práv duševního vlastnictví. Návrh zvýší hospodářské, sociální a environmentální výsledky produktů se zeměpisným označením, poskytne producentům více pravomocí a odpovědnosti, omezí nové formy porušování (internet), zlepší účinnost prosazování a kontrol, které zaručují pravost produktů, odstraní legislativní mezery a zefektivní postupy zápisu. Kromě zeměpisných označení se návrh zabývá také pravidly pro zaručené tradiční speciality, zejména vyjasněním jejich definice. Na druhou stranu návrh neprovádí změny pravidel pro nepovinné údaje o jakosti; ty byly zavedeny teprve v roce 2012 a jejich potenciál musí členské státy nejprve plně prozkoumat. A konečně, návrh se nezabývá nezemědělskými zeměpisnými označeními; záměrem Komise je navrhnout pro ně samostatný legislativní akt.

Celkovým cílem revize zeměpisných označení je usnadnit zavádění zeměpisných označení v celé Unii jako nástrojů duševního vlastnictví přístupných všem zemědělcům a producentům produktů, které jsou spojeny svými vlastnostmi nebo pověstí a místem jejich produkce. V základní struktuře systémů zeměpisných označení se nenavrhují žádné změny, čímž se zachovává úloha členských států v postupu pro podávání žádostí týkajících se zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit; vysoká úroveň ochrany duševního vlastnictví; zvláštní úprava pro zeměpisná označení v odvětví vína a lihovin a vnitrostátní prosazování v rámci nařízení o úředních kontrolách i nástrojů duševního vlastnictví.

Přestože produkce kvalitních zemědělských produktů je silnou stránkou evropského zemědělství, existuje geografická nerovnováha, pokud jde o počet registrovaných zeměpisných označení v Unii. Odráží to rozdílné „výchozí body“ a zkušenosti s ochranou gastronomického a kulturního dědictví členských států. Revize zeměpisných označení by měla věnovat zvláštní pozornost podpoře jejich využívání v těch členských státech, kde jsou zeměpisná označení využívána nedostatečně. Zeměpisná označení odměňují producenty za jejich úsilí o výrobu rozmanité škály kvalitních produktů, což může být přínosem pro hospodářství venkova. Zejména je tomu tak v případě znevýhodněných oblastí, horských oblastí a vzdálených regionů, kde zemědělství tvoří významnou část hospodářství a kde jsou výrobní náklady a znevýhodnění vysoké. Cílem je také zvýšit počet zapsaných zeměpisných označení pro každý členský stát s nižším počtem uživatelů na průměr Unie.

Návrh se proto zaměřuje na tyto obecné cíle:

1. zajistit účinnou ochranu práv duševního vlastnictví v Unii, včetně účinných postupů zápisu, a spravedlivě odměňovat producenty za jejich úsilí;
2. zvýšit využívání zeměpisných označení v celé Unii ve prospěch hospodářství venkova.

Tyto dva obecné cíle jsou podrobně rozpracovány v šesti specifických cílech:

1. zlepšit prosazování pravidel týkajících se zeměpisných označení, aby se lépe chránila práva duševního vlastnictví, a lépe chránit zeměpisná označení na internetu, včetně ochrany proti zápisům, které nejsou v dobré víře, podvodným a klamavým praktikám a používání v systému doménového jména, a bojovat proti padělání;
2. zefektivnit a vyjasnit právní rámec s cílem zjednodušit a harmonizovat postupy pro podávání žádostí o zápis nových názvů a změn specifikací produktů;
3. přispět k větší udržitelnosti potravinového systému Unie začleněním konkrétních kritérií udržitelnosti;
4. umožnit producentům a seskupením producentů lépe spravovat jejich zeměpisná označení a podporovat rozvoj struktur a partnerství v rámci potravinového řetězce;

5. zvýšit správné vnímání trhu a informovanost spotřebitelů o politice zeměpisných označení a symbolech Unie, aby spotřebitelé mohli při nákupu činit informovaná rozhodnutí;
6. zajistit ochranu tradičních názvů potravin s cílem lépe zhodnotit a zachovat tradiční produkty a výrobní postupy.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Právní předpisy Unie stanoví ochranu označení původu a zeměpisných označení pro víno od počátku 70. let 20. století, pro lihoviny od roku 1989 a pro zemědělské produkty a potraviny od roku 1992. Umožňují zápis cenných názvů produktů vyráběných podle specifikace produktu v dané zeměpisné oblasti producenty s uznávaným know-how. Návrh je v souladu se stávajícími ustanoveními politiky v oblasti zeměpisných označení. Jeho cílem je zlepšit stávající ustanovení a stanovit zjednodušený a racionalizovaný soubor pravidel, přičemž posiluje některé prvky ochrany zeměpisných označení, zejména posílením postavení seskupení producentů a zvýšením úrovně ochrany na internetu. Vybízí seskupení producentů produktů se zeměpisným označením, aby do specifikace produktu dobrovolně zahrnula požadavky na vyšší výsledky v oblasti ekonomické, sociální a environmentální udržitelnosti. V zájmu zlepšení kvality zápisů a vyřizování žádostí dává Komisi pravomoc využívat technickou pomoc agentury při posuzování žádostí, přičemž zápis zeměpisných označení a celková odpovědnost za politiku v oblasti zeměpisných označení zůstává na Komisi.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s celkovým právním rámcem stanoveným pro SZP. Návrh doplňuje další opatření, jejichž cílem je zajistit jakost a rozmanitost zemědělské produkce a produkce vína a lihovin v Unii, spravedlivě odměňovat producenty za jejich úsilí, chránit základní práva producentů v oblasti vlastnictví a informovat občany a spotřebitele o identifikovatelných jedinečných vlastnostech produktů výše uvedených odvětví, zejména těch, které souvisejí s jejich zeměpisným původem.

Komise se ve strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“³ zavázala přispět k přechodu na udržitelný potravinový systém, aby posílila legislativní rámec zeměpisných označení a případně do něj zahrnula konkrétní kritéria udržitelnosti. Zeměpisná označení jsou rovněž zmiňována v souvislosti se zlepšením pravidel pro posílení postavení zemědělců a seskupení producentů v hodnotovém řetězci. Akční plán „od zemědělce ke spotřebiteli“ oznamuje další iniciativy, které mají dopad na produkty se zeměpisným označením, zejména jde o návrh legislativního rámce pro udržitelné potravinové systémy, který má být předložen v roce 2023. Současná iniciativa týkající se zeměpisných označení byla zařazena do pracovního programu Komise na rok 2021⁴ v rámci iniciativ REFIT⁵, které souvisejí se Zelenou dohodou pro Evropu⁶.

Pokud jde o cíl klimatické neutrality a klimatické cíle Unie do roku 2030 a 2040, tento návrh nebude mít negativní dopad na klima.

³ https://ec.europa.eu/food/horizontal-topics/farm-fork-strategy_en

⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_annexes_en.pdf

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-less-costly-and-future-proof_en

⁶ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_cs

Kromě toho Komise ve sdělení o akčním plánu pro duševní vlastnictví⁷ oznámila, že posílí systém ochrany pro zeměpisná označení, aby byl účinnější, včetně boje proti porušování práv duševního vlastnictví.

Rada v závěrech o strategii „od zemědělce ke spotřebiteli“⁸ uvítala lepší začlenění udržitelného rozvoje do evropské politiky v oblasti jakosti a vyzvala Komisi, aby znovu potvrdila relevantnost a význam evropských režimů jakosti a posílila legislativní rámec pro zeměpisná označení.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh spadá do oblasti působnosti SZP (článek 43 SFEU⁹) a práv duševního vlastnictví (článek 118 SFEU).

Pokud jde o SZP, požadavky a pravidla pro uvádění zemědělských produktů, potravin, vín, aromatizovaných vinných výrobků a lihovin na vnitřní trh a zajištění integrity vnitřního trhu jsou v zásadě v pravomoci Unie.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Nařízením (EU) č. 1308/2013, nařízením (EU) 2019/787 a nařízením (EU) č. 1151/2012 zavedla Unie vyčerpávající systém ochrany názvů konkrétních produktů s cílem podpořit jejich jedinečné vlastnosti spojené se zeměpisným původem a tradičním know-how v oblasti zemědělských produktů, vína a lihovin. Členské státy proto nemohou k dosažení tohoto politického cíle jednat samostatně. Posílení stávajícího systému zeměpisných označení lze dosáhnout pouze opatřením na úrovni Unie, konkrétně revizí těchto nařízení.

• Proporcionalita

Návrh zahrnuje omezené a cílené změny stávajícího legislativního rámce pro zeměpisná označení, které nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle posílení systému zeměpisných označení. Zachovává zvláštní úpravu jednotlivých odvětví a zároveň harmonizuje ta pravidla, která jsou všem odvětvím společná, zejména postupy pro zápis názvu nebo změnu specifikace produktu, ochranu názvů a kontroly a prosazování.

• Volba nástroje

Politika v oblasti zeměpisných označení vyžaduje její přímou použitelnost v členských státech. Vhodným nástrojem pro revizi systému zeměpisných označení je nařízení Evropského parlamentu a Rady, přičemž je třeba vzít v úvahu, že v současnosti platné právní předpisy zahrnují:

- zeměpisná označení pro zemědělské produkty a potraviny – nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin¹⁰,
- zeměpisná označení pro víno – nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů

⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12510-Intellectual-property-action-plan_cs

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12099-2020-INIT/cs/pdf>

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=CS>

¹⁰ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007¹¹,

- zeměpisná označení pro lihoviny – nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008¹².

Návrh bude zahrnovat zrušení prvního z výše uvedených nařízení a změny dalších dvou výše uvedených nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Bylo provedeno hodnocení politiky Unie v oblasti zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit chráněných v Unii. Jeho závěry byly zveřejněny 21. prosince 2021 v pracovním dokumentu útvarů Komise¹³. Zahrnovalo celkem téměř 3 400 zeměpisných označení a 64 zaručených tradičních specialit pocházejících z členských států. Účelem hodnocení bylo posoudit, do jaké míry politika v oblasti zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit dosáhla svých cílů. Hodnocení zkoumalo účinnost, účelnost, relevanci, soudržnost a přidanou hodnotu rámce zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit na úrovni Unie.

Cíle zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit jsou **celkově účinně** dosahovány. S politikou je spojena široká škála možných přínosů pro zúčastněné strany, jako je zajištění spravedlivého výnosu a hospodářské soutěže pro producenty. Ty však nejsou ve všech členských státech systematické. Hlavními omezeními jsou nízká informovanost spotřebitelů a nízké pochopení politiky v některých členských státech a určité nedostatky kontrol v navazujících fázích hodnotového řetězce. Ostatní hlavní cíle politiky – zajistit respektování zeměpisných označení jako práv duševního vlastnictví a integrity vnitřního trhu a pomoci producentům tradičních produktů chránit tradiční metody produkce a receptury – jsou obecně splněny.

Rámec pro zeměpisná označení / zaručené tradiční speciality je hodnocen jako **účelný**. Producentům přináší zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality řadu výhod¹⁴, zatímco náklady veřejných orgánů (na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni) jsou nízké a odhadují se na 0,12 % celkové hodnoty prodeje produktů se zeměpisným označením / zaručených tradičních specialit. Existuje však prostor pro zjednodušení a snížení administrativní zátěže, zejména pokud jde o zdlouhavé postupy zápisu a změn, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni Unie.

¹¹ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

¹² Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 1.

¹³ https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cmef/products-and-markets/geographical-indications-and-traditional-specialities-guaranteed-protected-eu_en

¹⁴ Průměrná cena produktů se zeměpisným označením / zaručených tradičních specialit je dvakrát vyšší než cena srovnatelných produktů bez zeměpisného označení / zaručených tradičních specialit; relativně nižší variabilita cen produktů se zeměpisným označením; spravedlivá hospodářská soutěž pro producenty v hodnotovém řetězci produktů se zeměpisným označením / zaručených tradičních specialit; diverzifikace činností v zemědělském podniku, např. zpracování, nové druhy prodeje (přímý prodej, elektronický prodej) a agroturistika.

Politika je hodnocena jako **relevantní** jak pro soukromé zúčastněné strany, tak pro orgány veřejné správy. Cíle zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit řeší skutečné potřeby různých zúčastněných stran. Zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality jsou považovány za silný přínos pro venkovská území a důležitý nástroj pro podporu regionální identity. Posílení zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit prostřednictvím podpory rozvoje venkova reaguje především na potřebu posílit integraci. Ačkoli hlavními cíli produkce produktů se zeměpisným označením / zaručených tradičních specialit nejsou ochrana životního prostředí a dobré životní podmínky zvířat, dotázaná seskupení producentů prohlásila, že některé specifikace produktů zohledňují otázky životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat.

Co se týká **soudržnosti**, nebyl zjištěn žádný významný nesoulad, pokud jde o zeměpisná označení a ochranné známky Unie, zeměpisná označení / zaručené tradiční speciality a vnitrostátní/regionální systémy a zeměpisná označení / zaručené tradiční speciality a jiné politiky Unie.

Kromě toho existuje jasná **unijní přidaná hodnota**, protože zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality přispívají zejména k integritě vnitřního trhu a spravedlivému obchodu se třetími zeměmi.

Pokud jde o **získané zkušenosti**, lze kromě výše uvedených nedostatků v oblasti kontroly a prosazování (navazující trh) a nízké informovanosti a pochopení ze strany spotřebitelů zdůraznit následující body:

- rozdíly v provádění způsobují obtíže při prosazování práv duševního vlastnictví producentů mimo členský stát produkce. Kromě toho se zeměpisná označení vztahují na širokou škálu produktů a tyto produkty se prodávají prostřednictvím různých prodejních míst (včetně prodeje on-line), což dále ztěžuje jejich účinné prosazování,
- další otázka úzce souvisí s novými politickými cíli Komise, zejména se Zelenou dohodou pro Evropu a strategií „od zemědělce ke spotřebiteli“. Vzhledem k tomu, že se v posledních letech stále více zdůrazňují otázky udržitelnosti, produkce produktů se zeměpisným označením a zaručených tradičních specialit je nezohledňují nebo je nezohledňují systematicky,
- seskupení producentů hrají při zavádění zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit klíčovou roli. Hodnocení však zjistilo, že úkoly, které mohou vykonávat, se v jednotlivých odvětvích a členských státech značně liší, neboť jsou na úrovni Unie vymezeny pouze pro zemědělsko-potravinářské odvětví, nikoli však pro vína a lihoviny,
- zdoluhavé a složité postupy zápisu a změn, a to jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni, jsou považovány za hlavní překážku pro producenty a zdroj administrativní zátěže,
- omezený počet produktů registrovaných jako zaručené tradiční speciality, které nepředstavují práva duševního vlastnictví, poukazuje na nedostatečný zájem o tento režim a na obtížnost ochrany tradičních výrobních postupů v celé Unii.
- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Konzultační strategie vypracovaná pro tuto iniciativu zahrnovala všechny aspekty iniciativy zaměřené na posílení systému zeměpisných označení. Řešila různé kategorie zúčastněných stran: orgány veřejné správy, organizace z odvětví zemědělství, organizace z odvětví zpracování, evropské, vnitrostátní a odvětvové federace a soukromé společnosti, organizace

spotřebitelů, organizace z odvětví obchodu a maloobchodu; třetí země, akademické a výzkumné instituce, širokou veřejnost a další.

Všechny činnosti oznámené v komunikační strategii byly provedeny podle plánu: Plán – připomínky k počátečnímu posouzení dopadů, konference zúčastněných stran, setkání skupiny pro občanský dialog a dotazník, setkání členských států a dotazník a cílené konzultace s odborníky z nevládního sektoru.

Plán – připomínky k počátečnímu posouzení dopadů

Zúčastněné strany celkově uvítaly směry stanovené v plánu – počátečním posouzení dopadů¹⁵, které bylo zveřejněno k připomínkám dne 28. října 2020. K plánu bylo vzneseno 51 připomínek.

Velká většina respondentů uvítala iniciativu Komise na posílení unijního systému zeměpisných označení. Připomínky se týkaly především aspektů udržitelnosti, které by se měly stát součástí specifikace produktu, a potřeby lepší ochrany a legislativního vyjasnění. Respondenti, kteří se vyjádřili k budoucnosti režimu zaručených tradičních specialit, se domnívali, že by měl pokračovat, měl by být vyjasněn a zjednodušen. Menší počet respondentů zmínil záležitosti týkající se zjednodušení, kontrol a prosazování, posílení postavení seskupení producentů produktů se zeměpisným označením a otázky související s používáním symbolu Unie na etiketě.

Konference „Posílení ochrany zeměpisných označení“, 25.–26. listopadu 2020

Komise a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) společně uspořádaly konferenci na vysoké úrovni, která sloužila jako ústřední bod pro zúčastněné strany, aby vyjádřily své názory na řadu otázek řešených v procesu revize zeměpisných označení. Akce se zúčastnilo početné publikum složené z producentů produktů se zeměpisným označením, zúčastněných stran z celého potravinového řetězce, úředníků členských států, mezinárodních organizací a organizací občanské společnosti, úředníků EU, jakož i studentů a zainteresované veřejnosti.

Kromě plenárního zahajovacího a závěrečného zasedání se konalo patnáct panelových diskusí, na nichž se probíraly různé otázky přezkumu zeměpisných označení. Diskutovalo se také o otázkách udržitelnosti a posílení postavení producentů, řešila se iniciativa „od zemědělce ke spotřebiteli“ a způsoby jak zvýšit atraktivitu zeměpisných označení a modernizovat a lépe prosazovat zeměpisná označení v souladu s akčním plánem pro oblast duševního vlastnictví.

Záznam konference a všechny materiály (ppt. /video/audio/galerie) jsou k dispozici na internetových stránkách EUROPA do listopadu 2022¹⁶.

Veřejná konzultace

Od 15. ledna 2021 do 9. dubna 2021 vedla Komise otevřenou veřejnou konzultaci ve všech úředních jazycích EU prostřednictvím systému EU Survey. Jejím cílem bylo shromáždit názory orgánů veřejné správy, zúčastněných stran a veřejnosti. Bylo obdrženo 302 příspěvků od respondentů z 21 členských států.

Respondenti uvedli **hlavní výzvy** pro revizi zeměpisných označení:

- vzhledem k rostoucímu zneužívání pověsti zeměpisných označení na internetu je třeba **zabránit podvodům** a padělání produktů se zeměpisným označením,

¹⁵ file:///C:/Users/dufouva/Downloads/090166e5d5274a42%20(1).pdf

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/events/strengthening-geographical-indications-digital-conference-2020-nov-25_en

- seskupení producentů produktů se zeměpisným označením by měla mít **větší pravomoci a odpovědnost, pokud jde o správu, propagaci a prosazování jejich zeměpisných označení**. Zatím nemohou přijímat rozhodnutí, která jsou pro jejich členy závazná,
- **nedostatečné povědomí o logu**, což je důsledkem nedostatku informací a propagace výhod zeměpisných označení.

Konzultace se skupinou pro občanský dialog o kvalitě a propagaci

Členové skupiny pro občanský dialog zastupují zájmy producentů, zpracovatelů, maloobchodníků, spotřebitelů, ochránců životního prostředí a dalších. Komise vedla se skupinou pro občanský dialog konzultaci o kvalitě a propagaci na zasedáních:

- 5. listopadu 2020: informace o procesu; první diskuse o revizi zeměpisných označení,
- 9. března 2021: diskuse o hlavních potřebách revize zeměpisných označení se zaměřením na některé prvky včetně udržitelnosti,
- 1. července 2021: výsledky veřejné konzultace a cílené konzultace se skupinou pro občanský dialog; diskuse o cílech a možnostech,
- 30. listopadu 2021: prezentace výsledků procesu posouzení dopadů.

Jak je podrobně uvedeno výše, Komise podobně vedla konzultace také se skupinou pro občanský dialog pro víno na zasedáních 5. května a 8. listopadu 2021 a se skupinou pro občanský dialog pro lihoviny na zasedáních 9. března a 29. října 2021.

Komise rovněž vedla konzultace s členy skupiny pro občanský dialog pro kvalitu a propagaci prostřednictvím písemného dotazníku o udržitelnosti zeměpisných označení, označování a zaručených tradičních specialitách.

• **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise konzultovala odborníky z členských států v rámci skupiny odborníků pro kvalitu a udržitelnost zemědělství a rozvoj venkova. Zasedání této skupiny odborníků se konala dne:

- 23. února 2021: kontext, výzvy a cíle a zpětná vazba k plánu,
- 22. dubna 2021: výsledky veřejné konzultace a cílené konzultace se skupinou odborníků; celkový přístup,
- 23. září 2021: politické volby.

Před těmito zasedáními Komise rovněž shromáždila zkušenosti s prováděním režimu zaručených tradičních specialit na zasedání Výboru pro politiku jakosti zemědělských produktů dne 19. října 2020, a to i formou dotazníku.

Komise rovněž konzultovala členy skupiny odborníků prostřednictvím písemného dotazníku o udržitelnosti zeměpisných označení, zjednodušení systému zeměpisných označení se zaměřením na vnitrostátní proces, vztahy s politikou rozvoje venkova a režim zaručených tradičních specialit.

Pokud jde o **udržitelnost**, převládal názor, že udržitelnost by neměla být producentům produktů se zeměpisným označením vnucována, ale měla by být podporována a doplňována. Stávající postupy v souvislosti s udržitelností mají být uznány a podporovány. Odborníci z členských států zdůraznili zejména význam postupného začleňování požadavků na udržitelnost. Je třeba více podpory (např. pro certifikaci udržitelnosti, příslušné investice) a další formy pobídek (např. přednost při financování), jakož i informační a propagační akce.

Pokud jde o obavy o výživné potraviny a zdravou stravu, převládal názor, že zaměření na nutriční hodnoty a výživové potřeby by v zeměpisných označeních nemělo rozmělnit koncepci původu, tj. kvality dosažené souvztažností lidských a přírodních činitelů v dané zeměpisné oblasti.

Odborníci sice uvítali další **zjednodušení postupů** a snížení administrativní zátěže, zároveň však uvedli, že před rychlostí by mělo mít přednost důkladné a přesné posouzení žádostí o zeměpisné označení. Několik odborníků se vyslovilo pro lepší harmonizaci procedurálních pravidel pro všechna odvětví a obhajovalo lepší pokyny a výměnu informací s cílem usnadnit šíření osvědčených postupů v kombinaci s lépe fungujícím používáním IT.

Pokud jde o hlavní obtíže **vnitrostátního řízení**, vynikají dva hlavní prvky. Zaprvé, sdružování producentů do aktivní organizace se zdá být obtížné z důvodu omezeného času a zdrojů. Producenti neprojevují ochotu spolupracovat v rané fázi zápisu zeměpisného označení a nemusí se shodnout na definici výrobního postupu ve specifikaci produktu. Druhým problémem, se kterým se producenti setkávají, je vypracování specifikace produktu: potíže při shromažďování důkazů potvrzujících, že produkt splňuje požadavky na zeměpisné označení, nejasný popis specifických vlastností produktu, neznalost toho, které informace jsou požadovány, atd.

Pokud jde o vztah k **intervencím v oblasti rozvoje venkova**, většina odborníků uvedla, že cílem by nemělo být pouze zvyšování povědomí spotřebitelů a prosazování politiky zeměpisných označení, ale také zvyšování konkurenceschopnosti producentů, jejich podněcování k podávání žádostí o ochranu a zlepšování udržitelnosti.

Odborníci vysvětlili, že postup zápisu pro **zaručené tradiční speciality** považují za složitý a zatěžující, a proto by se mohlo uvažovat o upřesnění kritérií. Uváděli, že povolení volné výroby zaručených tradičních specialit mimo zemi původu odrazuje producenty od účasti v režimu, neboť nevidí důvod, aby na sebe brali břemeno zápisu.

• **Posouzení dopadů**

Práce na posouzení dopadů probíhaly od října 2020 do září 2021, během nichž se čtyřikrát sešla meziútvarová řídicí skupina. Skupiny se účastnili zástupci dvanácti generálních ředitelství a útvarů Komise (ISSG) a Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Obsah zprávy o posouzení dopadů byl vypracován za přispění útvarů, které se této meziútvarové řídicí skupiny aktivně účastnily a jejichž připomínky byly do zprávy zapracovány.

Výbor pro kontrolu regulace vydal po zasedání dne 30. června 2021 k návrhu zprávy o posouzení dopadů záporné stanovisko. Hlavní připomínky výboru zahrnovaly:

- zpráva neposkytuje jasné odůvodnění a dostatečné důkazy na podporu nutnosti opatření v oblasti udržitelnosti, zdravé stravy, používání log a nerovnováhy v dodavatelském řetězci,
- zpráva dostatečně jasné neuvádí dostupné politické možnosti. Nezkoumá dostatečně alternativní kombinace politických opatření, které by mohly nabídnout lepší kombinaci nebo které jsou politicky nejvhodnější,
- zpráva není dostatečně jasná, pokud jde o zapojení agentury a související náklady,
- zpráva dostatečně nerozlišuje názory jednotlivých zúčastněných stran na klíčové otázky.

V období od 10. do 15. září 2021 byla meziútvarová řídicí skupina písemně konzultována ohledně revidované verze zprávy o posouzení dopadů v návaznosti na připomínky Výboru pro kontrolu regulace. Připomínky byly v revidované verzi řádně zohledněny.

Požadovaná upřesnění a doplnění byla zapracována do zprávy o posouzení dopadů a jejích příloh a zpráva byla výboru znovu předložena dne 25. září 2021. Na tomto základě vydal výbor dne 24. října 2021 kladné stanovisko s výhradami¹⁷. Výbor sice uznal, že zpráva doznala zlepšení, ale vyžádal si další vysvětlení k následujícím otázkám:

- výběr upřednostňovaného souboru politických opatření není v souladu se zbytkem zprávy. Zpráva neuvádí jasnou identifikaci a konzistentní posouzení a srovnání alternativních souborů politických opatření,
- zpráva dostatečně neodůvodňuje upřednostňované politické opatření týkající se zapojení agentury,
- v hlavní zprávě nejsou dostatečně zohledněny názory různých kategorií zúčastněných stran.

V konečné verzi zprávy o posouzení dopadů a v jejím shrnutí byly všechny připomínky výboru zohledněny¹⁸.

V rámci procesu posuzování dopadů byly testovány tři možnosti politiky revize zeměpisných označení.

První možnost – Zlepšení a podpora – je zaměřena na zlepšení již existujících nástrojů a poskytnutí další podpory producentům, orgánům členských států a dalším zúčastněným stranám. Hlavní důraz je kladen na poradenství (např. spojené s prosazováním, posuzováním spisů a právním výkladem/objasněním), posílenou spoluprací mezi členskými státy a činnosti v oblasti budování kapacit, včetně otázek udržitelnosti. Postupy budou zlepšeny jejich sladěním napříč odvětvími. Pružnější přístup k logům Unie je zaměřen na jejich větší používání ze strany producentů.

Režim zaručených tradičních specialit je nahrazen úředním uznáváním tradičních zemědělských produktů a potravin orgány členských států s omezeným seznamem kritérií, která budou stanovena na úrovni Unie, zatímco členské státy budou oznamovat názvy tradičních produktů Komisi, aby byly zveřejněny.

Druhá možnost – Lepší vymezení a posílení – posiluje ochranu zeměpisných označení a zlepšuje rovné podmínky pro všechny hospodářské subjekty prostřednictvím jednotného souboru kontrolních postupů pro všechna odvětví a vypracováním podrobných pravidel pro dodržování zeměpisných označení v souvislosti s internetovým prodejem. Vymezuje rovněž úlohu, kterou mohou na dobrovolném základě hrát seskupení producentů produktů se zeměpisným označením při přispívání k řešení společenských obav týkajících se udržitelnosti prostřednictvím zahrnutí kritérií udržitelnosti do specifikací produktů a při posilování správy a prosazování svých zeměpisných označení. Zvláštní úlohy seskupení producentů produktů se zeměpisným označením, které uznávají orgány členských států, by se rozšířily na všechna odvětví. Použití loga na etiketě produktu není povinné a producenti mohou rozhodnout o jeho velikosti a umístění na etiketě. Legislativa bude těžit z upřesnění právní terminologie, začleněné flexibility týkající se výrobního procesu a vytvoření jednotného souboru zjednodušených procesních pravidel.

Součástí této možnosti je posílení řídicích struktur Unie pro posuzování zeměpisných označení prostřednictvím zapojení stávající agentury do postupu zápisu. Zatímco posuzování

¹⁷ Vložit hypertextový odkaz při zveřejnění

¹⁸ Vložit hypertextový odkaz při zveřejnění

na vnitrostátní úrovni by zůstalo na členských státech, agentura by poskytovala Komisi technickou pomoc při kontrole žádostí a námitek na úrovni EU. Ačkoli zpráva o posouzení dopadů implicitně předpokládá, že rozhodnutí bude přijímat také agentura, z důvodu zachování důsledné legislativní kontroly bude veškerá právní rozhodnutí přijímat Komise.

Třetí možnost – Harmonizace a modernizace – zajišťuje úplnou harmonizaci vytvořením jediného nařízení obsahujícího jednotná pravidla pro prosazování a kontrolu. Stejně tak ustanovení týkající se ochranných a procedurálních pravidel budou sloučena do jediného základního aktu. Používání předepsaných log je povinné ve všech odvětvích. Harmonizace se však nedotkne definic zeměpisných označení a zachová zvláštní úpravu jednotlivých odvětví. Kritéria udržitelnosti produkce se zeměpisným označením budou definována v právních předpisech Unie a jejich dodržování bude vynucováno prostřednictvím jejich začlenění do specifikace produktu, čímž se stanou předmětem úředních kontrol. Kromě opatření stanovených v rámci předchozí možnosti politiky posílí zvláštní pokyny pro fungování seskupení producentů produktů se zeměpisným označením jejich postavení v hodnotových řetězcích zeměpisných označení a umožní lepší správu jejich aktiv v podobě zeměpisných označení.

Tato možnost předpokládá, že postup zápisu bude plně svěřen stávající agentuře, a poskytuje možnost odvolání k odvolacímu orgánu. Umožňuje různé stupně zapojení členských států: počáteční posouzení na vnitrostátní úrovni jako podle stávajících pravidel, konzultace s členskými státy nebo žádné zapojení členských států.

Režim zaručených tradičních specialit by byl zrušen. Tradiční názvy potravin, které jsou schopny splnit kritéria pro chráněné označení původu (CHOP) nebo chráněné zeměpisné označení (CHZO), by mohly být jako takové zapsány, zatímco ostatní tradiční názvy by mohly být zapsány jako ochranná známka.

V posouzení dopadů byl učiněn závěr, že **největší výhody přináší druhá možnost**. Tato možnost získala nejvyšší hodnocení, pokud jde o srovnání nákladů a přínosů pro producenty produktů se zeměpisným označením. Zatímco producenti budou mít prospěch z rychlejší a lepší ochrany, náklady, zejména v souvislosti s délkou postupu zápisu a potřebnými zdroji, se sníží. Dobrovolné zahrnutí kritérií udržitelnosti do specifikace produktu seskupením producentů produktů se zeměpisným označením by znamenalo dodatečné náklady na dodržování předpisů a certifikaci, které by mohly být částečně kompenzovány podpůrnými opatřeními v rámci politiky rozvoje venkova; tím by se splnila očekávání spotřebitelů ohledně produktů s vyššími ambicemi v oblasti udržitelnosti.

• **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Návrh vychází z kontroly účelnosti právních předpisů a z analýzy možností zjednodušení.

Navrhované nařízení zjednodušuje správu zeměpisných označení tím, že stanoví jednotný soubor procedurálních a kontrolních pravidel pro všechna odvětví. Harmonizuje také ustanovení o ochraně pro všechna odvětví. Zajišťuje tak soudržnost a činí systém zeměpisných označení pro zúčastněné strany srozumitelnějším.

Hlavními prvky zjednodušení jsou:

- jednotný soubor pravidel pro postupy podávání žádostí a jejich kontrolu, který by přinesl výhody v podobě soudržnosti pravidel napříč odvětvími a odstranil by současné rozdíly v postupech,
- upřesnění jsou provedena zejména ve vztahu k právům duševního vlastnictví,
- zavádí se jednodušší pojmy, zejména v režimu zaručených tradičních specialit, aby jim producenti a spotřebitelé lépe rozuměli.

Pokud jde o snížení administrativní zátěže, návrh počítá s technickou pomocí při postupu zápisu ze strany stávající agentury EU a s plným využitím digitálních nástrojů. Z posouzení dopadů vyplývá, že technická pomoc povede ke zlepšení délky lhůt, kvality žádostí (díky připomínkování), kvality posouzení a snížení zátěže producentů i členských států. Bude to vyžadovat méně kapacit a zdrojů veřejné správy a zkrátí se doba zápisu.

Nový informační a výstražný systém pro doménová jména, který zřídí Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, poskytne žadatelům o zeměpisná označení další digitální nástroj, který bude součástí procesu podávání žádostí, aby mohli lépe chránit a prosazovat svá práva k zeměpisným označením.

- **Základní práva**

Unie je podle Listiny základních práv EU¹⁹ (čl. 17 odst. 2) povinna chránit duševní vlastnictví. Předpokládaná opatření vytvoří lepší podmínky pro ochranu zeměpisných označení a sníží riziko přivlastňování, napodobování a zneužívání názvů zeměpisných označení, což přispěje k zajištění příjmů producentů. Harmonizovanější přístup k procedurálním pravidlům by měl vést k efektivnějšímu procesu zápisu, kratším lhůtám pro zápis, menší zátěži pro producenty a vyšší kvalitě postupů zápisu, čímž bude dodržena povinnost Komise vyřizovat žádosti o zeměpisná označení nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Provádění opatření bude monitorováno a budou o něm podávány zprávy na základě klíčových monitorovacích ukazatelů pro hlavní operační cíle, které jsou uvedeny ve zprávě o posouzení dopadů.

Aby bylo možné sledovat přínos zeměpisných označení k udržitelnému rozvoji a zajistit transparentnost, obsahuje portál GIview u každého zapsaného zeměpisného označení oddíl, do kterého orgány členských států zahrnou prohlášení o udržitelnosti.

Interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů z roku 2016 stanoví, že se tyto tři instituce dohodly na soustavném zvažování používání ustanovení o přezkumu v právních předpisech a že budou brát v úvahu čas potřebný k provedení a shromáždění důkazů o výsledcích a dopadech. Na základě toho Komise provede hodnocení nejdříve po pěti letech od data použitelnosti nařízení. Hodnocení bude provedeno v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Návrh se skládá ze souboru pravidel, jejichž cílem je zavést ucelený systém pro zeměpisná označení, který by producentům pomohl lépe informovat o kvalitě, charakteristikách a vlastnostech jejich produktů se zeměpisným označením a zajistit odpovídající informovanost spotřebitelů. Návrh dále vyjasňuje a zlepšuje režim zaručených tradičních specialit, zatímco režim nepovinných údajů o jakosti nemění.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/aid-development-cooperation-fundamental-rights/your-rights-eu/eu-charter-fundamental-rights_cs

Návrh obsahuje tato ustanovení:

Hlava I: Obecná ustanovení

Obecná ustanovení vymezují předmět zeměpisných označení, která chrání názvy vín, lihovin a zemědělských produktů. Obsahují rovněž definice pojmů, které jsou v nařízení konkrétně použity, a pravidla pro ochranu údajů.

Hlava II: Zeměpisná označení

Kapitola 1: Obecná ustanovení

Obecná ustanovení vysvětlují, že cílem systému zeměpisných označení je vytvořit jednotný a výlučný systém ochrany názvů vín, lihovin a zemědělských produktů, které mají vlastnosti, přívlastky a pověst související s místem jejich produkce. [LS: Uvádějí klasifikaci produktů, na které se vztahují. Uvádějí rovněž definice pojmů, které jsou v této hlavě konkrétně použity.

Kapitola 2: Zápis zeměpisných označení

Tato kapitola stanoví zejména jednotná pravidla pro zápis, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni Unie, včetně námitkového řízení; definuje žadatele a uvádí požadavky na žadatele; specifikuje obsah dokumentace žádosti a vymezuje úlohu rejstříku. Stanoví přechodnou ochranu a přechodná opatření. Obsahuje rovněž ustanovení o změnách specifikace produktu a o zrušení zapsaného zeměpisného označení.

Kapitola 3: Ochrana zeměpisných označení

V této kapitole je stanovena úroveň ochrany zeměpisných označení. Kapitola rovněž stanoví pravidla pro produkty se zeměpisným označením používané jako přísady, objasňuje druhotné výrazy a zápis homonymních zeměpisných označení, jakož i vztah k ochranným známkám. Stanoví pravidla pro uznaná seskupení producentů. Definuje vztah k používání výrazů v internetových doménových jménech. V neposlední řadě tato kapitola obsahuje pravidla pro používání symbolů Unie, označení a zkratk na etiketách a v reklamních materiálech dotčeného produktu.

Kapitola 4: Kontroly a vynucování

V této kapitole jsou stanovena pravidla pro kontroly, včetně ověřování, zda byl produkt označený zeměpisným označením vyroben v souladu s příslušnou specifikací produktu, a sledování používání zeměpisných označení na trhu. Upravuje rovněž vzájemnou pomoc mezi orgány členských států. Dále požaduje, aby donucovací orgány poskytly producentovi na jeho žádost doklad o certifikaci.

Kapitola 5: Doplnkové prvky postupu zápisu

V rámci této kapitoly jsou stanovena kritéria pro sledování činnosti Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), který bude Komisi poskytovat technickou pomoc při kontrole žádostí.

Kapitola 6: Zeměpisná označení zemědělských produktů

Tato kapitola stanoví definici chráněného označení původu a chráněného zeměpisného označení pro zemědělské produkty. Předepisuje obsah specifikace produktu a jednotného dokumentu pro zeměpisná označení zemědělských produktů. Kromě toho obsahuje pravidla, která jsou pro toto odvětví specifická, zejména pravidla týkající se odrůd rostlin a plemen zvířat, zdrojů krmiv a surovin.

Kapitola 7: Procedurální ustanovení

Tato kapitola stanoví, že Komisi je nápomocen Výbor pro zeměpisná označení.

Kapitola 8: Přechodná a závěrečná ustanovení (zeměpisná označení)

Tato kapitola stanoví, že Komisi je nápomocen Výbor pro zeměpisná označení. Stanoví rovněž kontinuitu rejstříků a objasňuje pravidla pro žádosti podané před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Hlava III: Režimy jakosti

Kapitola 1: Zaručené tradiční speciality

Tato kapitola stanoví pravidla pro režim ZTS. Oproti stávajícím pravidlům upřesňuje kritéria pro zápis ZTS; zejména již nevyžaduje, aby tyto ZTS měly jedinečné vlastnosti. Rovněž jsou vyjasněna a zjednodušena procedurální pravidla.

Kapitola 2: Nepovinné údaje o jakosti

Tato kapitola stanoví pravidla pro nepovinné údaje o jakosti. V této oblasti nebyly provedeny žádné změny stávajících právních předpisů.

Kapitola 3: Procesní ustanovení

Tato kapitola stanoví, že Komisi je nápomocen Výbor pro jakost zemědělských produktů.

Hlava IV: Změny nařízení (EU) č. 1308/2013, (EU) 2019/787 a (EU) 2017/1001 [BT: pořadí nařízení]

Tato hlava obsahuje ustanovení, kterými se mění nařízení (EU) č. 1308/2013 a nařízení (EU) 2019/787, zejména z důvodu nového harmonizovaného souboru pravidel pro ochranu, postup zápisu a kontrolu a prosazování stanovených v předchozích kapitolách tohoto nařízení. Mění nařízení (EU) 2017/1001 s cílem svěřit úřadu EUIPO úkoly správy zeměpisných označení.

Hlava V: Přechodná a závěrečná ustanovení

Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto nařízení. Tato kapitola rovněž objasňuje přechodná pravidla, zejména to, že žádosti podané před vstupem tohoto nařízení v platnost musí dodržovat pravidla platná před jeho vstupem v platnost. Vstup nařízení v platnost je stanoven na [...] den následující po jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zeměpisných označeních Evropské unie pro víno, lihoviny a zemědělské produkty a o režimech jakosti zemědělských produktů, kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/787 a zrušuje nařízení (EU) č. 1151/2012

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 a čl. 118 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁰,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Zelená dohoda pro Evropu²² zahrnuje vytvoření spravedlivého, zdravého potravinového systému šetrného k životnímu prostředí („od zemědělce ke spotřebiteli“) mezi politiky, jejichž cílem je transformace ekonomiky Unie pro udržitelnou budoucnost.
- (2) Sdělení Komise ze dne 20. května 2020 nazvané „Strategie „od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivé, zdravé a ekologické potravinové systémy“, které vyzývá k přechodu na udržitelné potravinové systémy, rovněž vyzývá k posílení legislativního rámce pro zeměpisná označení a případnému začlenění specifických kritérií udržitelnosti. Ve sdělení se Komise zavázala posílit mimo jiné postavení producentů produktů se zeměpisným označením, jejich družstev a organizací producentů v potravinovém řetězci.
- (3) Ve svém sdělení ze dne 25. listopadu 2020 nazvaném „Maximální využití inovačního potenciálu EU – Akční plán pro duševní vlastnictví na podporu oživení a odolnosti EU“ se Komise zavázala, že se bude zabývat způsoby jak posílit, modernizovat, zjednodušit a lépe vymáhat zeměpisná označení pro zemědělské produkty, vína a lihoviny.
- (4) Jakost a rozmanitost vína, lihovin a zemědělské produkce Unie představují jednu z jejich důležitých silných stránek, neboť producentům z Unie poskytují konkurenční výhodu a významným způsobem přispívají k jejímu živoucímu kulturnímu a gastronomickému dědictví. Je tomu tak díky dovednostem a odhodlání producentů z

²⁰ Úř. věst. C XX, XX.X.2022, s. XX.

²¹ Úř. věst. C XX, XX.X.2022, s. XX.

²² https://ec.europa.eu/info/publications/communication-european-green-deal_en

Unie, kteří dokázali uchovat tradice při současném zohlednění vývoje nových metod produkce a materiálu.

- (5) Občané a spotřebitelé v Unii stále více požadují jakostní produkty i produkty tradiční. Záleží jim též na zachování rozmanitosti zemědělské produkce v Unii. Z toho vyplývá poptávka po víně, lihovinách a zemědělských produktech, u nichž lze rozpoznat jedinečné vlastnosti, zejména vlastnosti související s jejich zeměpisným původem.
- (6) Jedním ze základních práv je ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²³ stanoví pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a volného pohybu těchto údajů. V zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany je třeba jasně vymezit úlohy Komise a členských států v souvislosti se zpracováním osobních údajů v postupech, které jsou v jejich pravomoci. Zpracování osobních údajů je zákonné, pokud je nezbytné pro plnění úkolů prováděných ve veřejném zájmu. Postupy zápisu, změny nebo zrušení zápisu zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit prováděné v rámci tohoto nařízení, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013²⁴ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787²⁵ by měly být prováděny řádně. Pro správné řízení těchto postupů je nezbytné zpracovávat odkazy týkající se žadatelů o zápis, změnu nebo zrušení, osob, které podaly námitky, osob, na něž se vztahují přechodná období, a subjektů a fyzických osob pověřených některými úkoly úřední kontroly v rámci postupu zápisu, změny nebo zrušení zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit. Tyto postupy mají navíc veřejnou povahu. Pro umožnění spravedlivé hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty a pro veřejnou identifikaci soukromých a veřejných hospodářských zájmů spojených s těmito postupy je nezbytná transparentnost. Aby se minimalizovala expozice osobních údajů, neměly by dokumenty, které mají být předloženy v průběhu příslušných postupů, pokud možno obsahovat požadavky na předložení osobních údajů. Může však nastat situace, kdy Komise a členské státy budou nuceny zpracovávat informace obsahující osobní údaje, jako jsou například osobní jména a kontaktní údaje. V tomto rámci by z důvodů veřejného zájmu a v souladu s nařízením (EU) 2018/1725 mělo být Komisi a členským státům umožněno zpracovávat tyto osobní údaje a uvádět je nebo je zveřejňovat, pokud je to nutné k identifikaci žadatelů o zápis, změnu nebo zrušení, osob, které podaly námitky v námitkovém řízení, osob, na něž se vztahuje přechodné období udělené pro výjimku z ochrany zapsaného názvu a subjektů pověřených prováděním ověřování souladu se specifikací produktu.
- (7) Pro účely uplatňování nařízení (EU) 2018/1725 je Komise orgánem, u něhož mohou vlastníci osobních údajů uplatňovat související práva, a to zasíláním připomínek, vznášením dotazů či obav nebo podáváním stížností týkajících se shromažďování a

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

²⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008 (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 1).

používání osobních údajů. Mělo by proto být vyjasněno, že Komise je považována za správce ve smyslu nařízení (EU) 2018/1725 ve vztahu ke zpracování osobních údajů v rámci postupů, za které je odpovědná podle tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1308/2013, nařízení (EU) 2019/787 a předpisů přijatých na jejich základě.

- (8) Zpracovávání osobních údajů prováděné členskými státy v průběhu příslušných postupů se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679²⁶. Pro účely uplatňování uvedeného nařízení jsou příslušné orgány členských států orgánem, u něhož mohou vlastníci osobních údajů uplatňovat související práva, a to zasíláním připomínek, vznášením dotazů či obav nebo podáváním stížností týkajících se shromažďování a používání osobních údajů. Mělo by proto být vyjasněno, že členské státy mají být považovány za správce ve smyslu nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu ke zpracování osobních údajů v rámci postupů, za které jsou odpovědní podle tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1308/2013, nařízení (EU) 2019/787 a předpisů přijatých na jejich základě.
- (9) Prioritou, již lze účinně dosáhnout pouze na úrovni Unie, je zajistit, aby byla jednotně v celé Unii dodržována a chráněna práva duševního vlastnictví související s názvy, jež v Unii požívají ochrany. Zeměpisná označení chránící názvy vín, lihovin a zemědělských produktů, které mají vlastnosti, přívlastky nebo pověst související s místem jejich výroby, jsou ve výlučné pravomoci Unie. Je proto třeba zajistit jednotný a výlučný systém zeměpisných označení. Zeměpisná označení jsou kolektivním právem všech způsobilých producentů v určené oblasti, kteří jsou ochotni dodržovat specifikaci produktu. Producenti jednající kolektivně mají větší pravomoci než jednotliví producenti a přebírají kolektivní odpovědnost za správu svých zeměpisných označení, včetně reakce na společenskou poptávku po produktech, které jsou výsledkem udržitelné produkce. Provozovaná zeměpisná označení spravedlivě odměňují producenty za jejich úsilí o produkci rozmanité škály kvalitních produktů. Zároveň to může být přínosem pro hospodářství venkova, což platí zejména pro oblasti s přírodními nebo jinými specifickými omezeními, jako jsou horské oblasti a nejvzdálenější regiony, kde zemědělské odvětví tvoří významnou část hospodářství a kde jsou vysoké výrobní náklady. Tímto způsobem mohou režimy jakosti přispívat k politice rozvoje venkova a doplňovat ji, stejně jako politiku podpory trhu a příjmů v rámci SZP. Zejména mohou přispět k rozvoji zemědělského odvětví, zvláště pak znevýhodněných oblastí. Rámec pravidel Unie, který chrání zeměpisná označení tím, že stanoví jejich začlenění do rejstříku na úrovni Unie, usnadňuje rozvoj zemědělského odvětví, neboť výsledný jednotnější přístup zajišťuje spravedlivou hospodářskou soutěž mezi producenty produktů nesoucích tato označení a v očích spotřebitelů zvyšuje důvěryhodnost těchto produktů. Cílem systému zeměpisných označení je umožnit spotřebitelům činit informovanější rozhodnutí při nákupu a prostřednictvím označování a reklamy jim pomoci správně identifikovat jejich produkty na trhu. Zeměpisná označení, která jsou druhem práva duševního vlastnictví, pomáhají hospodářským subjektům a podnikům zhodnotit jejich nehmotný majetek. Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže a aby se udržel vnitřní trh, každý producent, včetně producentů ze třetích zemí, by měl mít možnost používat název zapsaný do rejstříku a uvádět na trh produkty se zeměpisným označením v celé Unii a v rámci elektronického obchodování za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace a producent podléhá systému kontrol. S ohledem na zkušenosti získané při provádění nařízení Evropského

parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, (EU) 2019/787 a (EU) č. 1151/2012²⁷ je třeba řešit některé právní otázky, vyjasnit a zjednodušit některá pravidla a zefektivnit postupy.

- (10) V zájmu souladu s definicí zemědělských produktů v mezinárodním rámci, tj. rámci Světové obchodní organizace, by se pro zeměpisná označení měla používat kombinovaná nomenklatura.
- (11) Unie již delší dobu usiluje o zjednodušení regulačního rámce společné zemědělské politiky. Tento přístup by se měl uplatnit i na nařízení v oblasti zeměpisných označení, aniž by se přitom zpochybnila jedinečné vlastnosti jednotlivých odvětví. V zájmu zjednodušení zdoluhavých postupů zápisu a změn by měla být harmonizovaná procedurální pravidla pro zeměpisná označení vína, lihovin a zemědělských produktů stanovena v jediném právním nástroji, přičemž by měla být zachována zvláštní ustanovení pro různé produkty, a to pro víno v nařízení (EU) č. 1308/2013, pro lihoviny v nařízení (EU) 2019/787 a pro zemědělské produkty v tomto nařízení. Postupy pro zápis, změny specifikace produktu a zrušení zápisu zeměpisných označení pocházejících z Unie, včetně námitkových řízení, by měly provádět členské státy a Komise. Členské státy a Komise by měly být odpovědné za jednotlivé fáze každého postupu. Členské státy by měly být odpovědné za první fázi postupu, která spočívá v obdržení žádosti od seskupení producentů, v jejím posouzení včetně vedení vnitrostátního námitkového řízení a na základě výsledků tohoto posouzení v podání žádosti Komisi. Komise by měla být odpovědná za přezkum žádostí v druhé fázi postupu, včetně zahájení celosvětového námitkového řízení a za přijetí rozhodnutí o přiznání či nepřiznání ochrany danému zeměpisnému označení. Zeměpisná označení by měla být zapsána pouze na úrovni Unie. S účinností ode dne podání žádosti o takový zápis na úrovni Unie u Komise by však členské státy měly být schopny poskytnout přechodnou ochranu na vnitrostátní úrovni, aniž by tím ovlivnily vnitřní trh nebo mezinárodní obchod. Ochrana, kterou poskytuje toto nařízení po provedení zápisu, by měla být rovněž k dispozici pro zeměpisná označení třetích zemí, která splňují příslušná kritéria a jsou chráněna ve své zemi původu. Komise by měla provádět odpovídající postupy v případě zeměpisných označení pocházejících ze třetích zemí.
- (12) Aby se přispělo k přechodu na udržitelný potravinový systém a reagovalo na společenské požadavky na udržitelné podmínky šetrné k životnímu prostředí a klimatu zajišťující dobré zacházení se zvířaty, účinné využívání zdrojů a sociálně a eticky odpovědné výrobní metody, měli by být producenti produktů se zeměpisným označením povzbuzováni k dodržování norem udržitelnosti, které jsou přísnější než povinné normy a jdou nad rámec osvědčených postupů. Tyto konkrétní požadavky by mohly být stanoveny ve specifikaci produktu.
- (13) Aby bylo zajištěno soudržné rozhodování o žádostech o ochranu a námitkách proti nim podaných v rámci vnitrostátního řízení, měla by být Komise včas a pravidelně informována o zahájení řízení před vnitrostátními soudy nebo jinými orgány ohledně žádosti o zápis, kterou členský stát předal Komisi, a o jejich konečných výsledcích. Ze stejného důvodu by měl členský stát v případě, že se domnívá, že vnitrostátní rozhodnutí, na němž je založena žádost o ochranu, bude v důsledku vnitrostátního soudního řízení pravděpodobně zrušeno, o tomto posouzení informovat Komisi. Pokud členský stát požádá o pozastavení přezkumu žádosti na úrovni Unie, měla by být

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

Komise zproštěna povinnosti dodržet lhůtu pro přezkum stanovenou v tomto rozhodnutí. K ochraně žadatele před šikanózními právními postupy a k zachování jeho práva na zajištění ochrany názvu v přiměřené lhůtě by se zproštění mělo omezovat na případy, kdy byla žádost o zápis na vnitrostátní úrovni prohlášena za neplatnou na základě okamžité použitelného, nikoli však konečného soudního rozhodnutí, nebo pokud se členský stát domnívá, že opatření směřující k napadení platnosti žádosti je založeno na platných důvodech.

- (14) Aby bylo hospodářským subjektům, jejichž zájmy jsou zápisem názvu dotčeny, umožněno tento název po omezenou dobu nadále používat, což představuje porušení ochranného režimu stanoveného v článku 27, měly by být uděleny zvláštní výjimky pro používání názvů formou přechodných období. Taková období mohou být rovněž povolena k překonání dočasných obtíží a s dlouhodobým cílem zajistit, aby všichni producenti dodržovali specifikaci produktu.
- (15) Pro zajištění transparentnosti a jednotnosti ve všech členských státech je nezbytné zřídit a vést elektronický unijní rejstřík zeměpisných označení zapsaných jako chráněná označení původu nebo chráněná zeměpisná označení. Rejstřík by měl poskytovat informace spotřebitelům a subjektům v oblasti obchodu. Rejstřík by měl být elektronická databáze uložená v informačním systému a měl by být veřejně přístupný.
- (16) Unie sjednává se svými obchodními partnery mezinárodní dohody, včetně dohod týkajících se ochrany označení původu a zeměpisných označení. S cílem usnadnit poskytování informací veřejnosti o názvech chráněných těmito mezinárodními dohodami, a zejména s cílem zajistit ochranu a kontrolu používání takových názvů mohou být tyto názvy zapsány do unijního rejstříku zeměpisných označení. Nejsou-li v takových mezinárodních dohodách názvy výslovně označeny jako označení původu, měly by být do rejstříku zapsány jako chráněná zeměpisná označení.
- (17) Pro optimální fungování vnitřního trhu je důležité, aby producenti a další dotčené hospodářské subjekty, orgány a spotřebitelé měli rychlý a snadný přístup k příslušným informacím týkajícím se zapsaného chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení. Tyto informace by měly případně zahrnovat informace o názvu seskupení producentů uznaného na vnitrostátní úrovni.
- (18) Názvy zapsané do unijního rejstříku zeměpisných označení by měly být chráněny s cílem zajistit jejich řádné používání a zabránit praktikám, které by mohly spotřebitele uvádět v omyl. V zájmu posílení ochrany zeměpisných označení a v zájmu účinnějšího boje proti padělání by se ochrana označení původu a zeměpisných označení měla vztahovat i na doménová jména na internetu.
- (19) Pro zjištění, zda jsou produkty srovnatelné s produkty zapsanými jako produkty se zeměpisným označením, je třeba vzít v úvahu všechny relevantní faktory. Měly by zahrnovat skutečnost, zda mají produkty společné objektivní vlastnosti, jako je metoda produkce, fyzický vzhled nebo použití stejných surovin; za jakých okolností jsou produkty využívány z hlediska příslušné veřejnosti; zda jsou často distribuovány stejnými kanály a zda podléhají podobným pravidlům uvádění na trh.
- (20) Vzhledem k obchodním zvyklostem a judikatuře Unie je třeba vyjasnit použití zeměpisného označení v prodejním názvu zpracovaného produktu, jehož přísadou je produkt označený zeměpisným označením. Mělo by být zajištěno, aby takové použití bylo v souladu s poctivými obchodními praktikami a neoslabovalo, nezhoršovalo ani nepoškozovalo pověst produktu se zeměpisným označením. K povolení takového

použití by měl být vyžadován souhlas valné většiny dotčených producentů produktů se zeměpisným označením.

- (21) Pravidla týkající se dalšího používání druhových názvů by měla být vyjasněna tak, aby si druhové výrazy, které jsou podobné názvu nebo údaji, který je chráněn, nebo jsou jeho součástí, svou druhovost zachovaly.
- (22) Rozsah ochrany poskytované podle tohoto nařízení by měl být vyjasněn, zejména s ohledem na ta omezení zápisu nových ochranných známek stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436²⁸, která jsou v rozporu se zápisem zeměpisných označení. Takové vyjasnění je rovněž nezbytné v případě držitelů starších práv duševního vlastnictví, zejména těch, která se týkají ochranných známek a homonymních názvů zapsaných jako zeměpisná označení.
- (23) Seskupení producentů hrají zásadní úlohu v procesu podávání žádostí o zápis zeměpisných označení, jakož i v souvislosti se změnami specifikací a žádostí o zrušení zápisu. Měla by být vybavena prostředky, které jim umožní lépe označovat a uvádět na trh jedinečné vlastnosti jejich produktů. Úloha seskupení producentů by proto měla být vyjasněna.
- (24) Vzhledem k tomu, že producenti produktů se zeměpisným označením jsou většinou malé nebo střední podniky, čelí v rámci potravinového řetězce konkurenci ze strany jiných subjektů, což může vést k nekalé soutěži mezi místními producenty a těmi, kteří působí ve větším měřítku. V této souvislosti je v zájmu všech dotčených producentů nezbytné umožnit jednomu seskupení producentů provádět jménem producentů konkrétní činnosti. Za tímto účelem by měla být zavedena kategorie uznaného seskupení producentů, jakož i kritéria nezbytná pro to, aby se seskupení mohlo kvalifikovat jako uznané seskupení producentů, a související zvláštní dodatečná práva, zejména proto, aby se uznaným seskupením producentů poskytly správné nástroje k lepšímu prosazování jejich práv duševního vlastnictví proti nekalým praktikám.
- (25) Vztah mezi internetovými doménovými jmény a ochranou zeměpisných označení by měl být vyjasněn, pokud jde o rozsah použití nápravných opatření, uznávání zeměpisných označení při řešení sporů a spravedlivé používání doménových jmen. Osoby, které mají oprávněný zájem na zeměpisném označení, o jehož zápis bylo požádáno před zápisem doménového jména, by v případě shodujících se názvů měly být oprávněny požádat o zrušení nebo převod doménového jména.
- (26) Měl by být vyjasněn vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními v souvislosti s kritérii pro zamítnutí žádostí o zápis ochranných známek, prohlášení ochranných známek za neplatné a koexistenci ochranných známek a zeměpisných označení.
- (27) Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producentů ze třetích zemí, by měl mít možnost používat zapsané zeměpisné označení za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace produktu nebo jednotného dokumentu nebo jeho ekvivalentu, tj. úplného shrnutí specifikace produktu. Systém stanovený členskými státy by měl rovněž zaručit, že producenti, kteří dodržují pravidla, mají právo na to, aby se na ně vztahovalo ověření souladu se specifikací výrobku.
- (28) Symboly, označení a zkratky identifikující zapsané zeměpisné označení a práva s tím související ve vztahu k Unii by měly být v Unii i ve třetích zemích chráněny s cílem

²⁸

Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1.

zajistit, aby se používaly na pravých produktech a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o vlastnosti produktů.

- (29) Označování vína, lihovin a zemědělských produktů a potravin by mělo podléhat obecným pravidlům stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011²⁹, a zejména ustanovením, jejichž cílem je zabránit označování, které může být pro spotřebitele matoucí nebo zavádějící.
- (30) Používání symbolů Unie nebo označení na obalech produktů se zeměpisným označením by mělo být povinné za účelem lepšího seznámení spotřebitelů s touto kategorií produktů a s nimi spojenými zárukami a pro snazší rozeznávání těchto produktů na trhu, čímž se usnadní kontroly. S ohledem na zvláštní povahu produktů, na které se toto nařízení vztahuje, by však měla být zachována zvláštní ustanovení týkající se označování vína a lihovin. Používání těchto symbolů nebo označení mělo zůstat dobrovolné pro zeměpisná označení a označení původu třetích zemí.
- (31) Přidaná hodnota zeměpisných označení vychází z důvěry spotřebitele. Systém zeměpisných označení se významně opírá o sebekontrolu, náležitou péči a individuální odpovědnost producentů, přičemž je úkolem příslušných orgánů členských států přijmout nezbytná opatření k zabránění nebo zastavení používání názvů produktů, které jsou v rozporu s pravidly upravujícími zeměpisná označení. Úkolem Komise je zasáhnout v případě systémového selhání při uplatňování práva Unie. Zeměpisná označení by měla podléhat systému úředních kontrol v souladu se zásadami stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625³⁰, což by mělo zahrnovat systém kontrol ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce. Každý hospodářský subjekt by měl podléhat kontrolnímu systému, který ověřuje soulad se specifikací produktu. Vzhledem k tomu, že víno podléhá zvláštním kontrolám definovaným v odvětvových právních předpisech, mělo by toto nařízení stanovit kontroly pouze pro lihoviny a zemědělské produkty.
- (32) S cílem zajistit nestrannost a účinnost příslušných orgánů by tyto orgány určené k provádění ověřování souladu se specifikací produktu měly splňovat řadu kritérií týkajících se fungování. Mělo by se počítat s ustanoveními o přenesení některých pravomocí při provádění konkrétních kontrolních úkolů na subjekty pro certifikaci produktů, aby se usnadnil úkol kontrolních orgánů a systém byl účinnější.
- (33) Informace o příslušných orgánech a subjektech pro certifikaci produktů by měly být zveřejněny, aby byla zajištěna transparentnost a aby se na ně mohly zúčastněné strany obrátit.
- (34) Na akreditaci kontrolních subjektů, jakož i na jejich činnost by se měly použít evropské normy vypracované Evropským výborem pro normalizaci a mezinárodní normy vypracované Mezinárodní organizací pro normalizaci. Akreditace těchto subjektů by měla probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008³¹.
- (35) Prosazování zeměpisných označení na trhu je důležité, aby se zabránilo podvodným a klamavým praktikám, a tím se zajistilo, že producenti budou řádně odměněni za přidanou hodnotu svých produktů se zeměpisným označením a že se nelegálním uživatelům těchto zeměpisných označení zabráni v prodeji jejich produktů. Kontroly by měly být prováděny na základě posouzení rizik nebo oznámení od hospodářských

²⁹ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

³⁰ Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1.

³¹ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

subjektů a měly by být podniknuty příslušné správní a soudní kroky k zabránění nebo zastavení používání názvů na produktech nebo službách, které jsou v rozporu s chráněnými zeměpisnými označeními.

- (36) K prodeji výrobků, včetně výrobků označených jako produkty se zeměpisným označením, se stále častěji používají online platformy a v některých případech mohou představovat důležitý prostor, pokud jde o prevenci podvodů. V tomto ohledu by toto nařízení mělo stanovit pravidla pro zajištění vhodného označování produktů prodávaných prostřednictvím online platform a poskytnout členským státům pravomoci k zamezení přístupu k obsahu, který je v rozporu s těmito pravidly. Těmito pravidly by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/XX³².
- (37) Vzhledem k tomu, že produkt označený zeměpisným označením vyrobený v jednom členském státě může být prodáván v jiném členském státě, měla by být zajištěna správní pomoc mezi členskými státy, aby byly umožněny účinné kontroly, a měly by být stanoveny její praktické podmínky.
- (38) Pro optimální fungování vnitřního trhu je důležité, aby producenti v různých souvislostech rychle a snadno prokázali, že jsou oprávněni používat chráněný název, například při celních kontrolách, při kontrolách trhu nebo na požádání hospodářských subjektů. Za tímto účelem by měl mít producent k dispozici úřední osvědčení nebo jiný doklad o oprávnění vyrábět produkt označený zeměpisným označením.
- (39) Postupy zápisu, změny a výmazu zeměpisných označení, včetně přezkumného řízení a námitkového řízení, by měly být prováděny co nejúčinnějším způsobem. Toho lze dosáhnout využitím pomoci při kontrole žádostí, kterou poskytuje Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Ačkoli se zvažovalo částečné přenesení odpovědnosti na EUIPO, Komise by zůstala odpovědná za zápis, změnu a zrušení, a to z důvodu silného vztahu ke společné zemědělské politice a k odborným znalostem potřebným k zajištění toho, aby byly náležitě posouzeny specifické vlastnosti vína, lihovin a zemědělských produktů.
- (40) Měla by být stanovena kritéria pro hodnocení výkonnosti úřadu EUIPO. Tato kritéria by měla zajistit kvalitu, soudržnost a účinnost poskytované pomoci. Komise by měla vypracovat zprávu pro Parlament a Radu o výsledcích a zkušenostech s plněním těchto úkolů úřadem EUIPO.
- (41) S ohledem na stávající praxi by měly být dále definovány a zachovány dva různé nástroje pro určení souvislosti mezi produktem a jeho zeměpisným původem, a to označení původu a zeměpisné označení. Měla by být vyjasněna pravidla a definice odrůd rostlin a plemen zvířat, aby bylo možné lépe pochopit jejich souvislost se zeměpisnými označeními v případě shodujících se názvů. Pravidla týkající se zdrojů krmiv a surovin by měla zůstat nezměněna.
- (42) Produkt se zeměpisným označením by měl splňovat určité podmínky stanovené ve specifikaci produktu. Aby byly tyto informace snadno srozumitelné i pro zúčastněné strany, měla by být specifikace produktu shrnuta v jednotném dokumentu.
- (43) Při provádění pravidel týkajících se zeměpisných označení by měl být Komisi nápomocen výbor složený ze zástupců členských států.

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) [...] ze dne [...] o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES (Úř. věst. L ..., XXX, dd/mm/rrrr, s. X).

- (44) Zvláštním cílem režimu zaručených tradičních specialit je pomáhat producentům tradičních produktů informovat spotřebitele o vlastnostech jejich produktů, které představují přidanou hodnotu. Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producenta ze třetí země, by měl mít možnost používat název zaručené tradiční speciality zapsaný do rejstříku za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace a producent podléhá systému kontrol.
- (45) Protože je však v současném režimu zaručených tradičních specialit zapsáno pouze několik názvů, režim nedokázal využít svého potenciálu. Stávající ustanovení by se proto měla zlepšit, vyjasnit a konkretizovat, tak aby byl režim více srozumitelný, funkční a přitažlivý pro případné žadatele. Aby se zajistilo, že budou zapsány názvy skutečných tradičních produktů, je třeba upravit kritéria a podmínky pro zápis názvu, zejména odstranit podmínku, že zaručené tradiční speciality musí mít jedinečné vlastnosti.
- (46) S cílem zajistit, aby zaručené tradiční speciality byly v souladu se svými specifikacemi a byly soudržné, by měli produkt ve specifikaci definovat samotní producenti sdružení do seskupení. Možnost zápisu názvu jako zaručené tradiční speciality do rejstříku by měla být otevřená i producentům ze třetích zemí.
- (47) V zájmu zajištění transparentnosti by měly být zaručené tradiční speciality zapsány do rejstříku.
- (48) Aby se zabránilo vytváření nerovných podmínek hospodářské soutěže, každý producent, včetně producenta ze třetí země, by měl mít možnost používat název zaručené tradiční speciality zapsaný do rejstříku za předpokladu, že dotčený produkt splňuje požadavky příslušné specifikace a producent podléhá systému kontrol. V případě zaručených tradičních specialit vyprodukovaných v Unii by měl být na etiketě použit symbol Unie, který by mělo být možno spojit s označením „zaručená tradiční specialita“. Používání názvů, symbolu Unie a označení by mělo být upraveno tak, aby byl zajištěn jednotný přístup na celém vnitřním trhu.
- (49) Zaručené tradiční speciality by měly být na trhu účinně chráněny, aby jejich producenti byli za svou přidanou hodnotu náležitě odměňováni a aby se zabránilo prodeji produktů nelegálních uživatelů zaručených tradičních specialit.
- (50) Aby nedocházelo ke klamání spotřebitelů, měly by být zaručené tradiční speciality chráněny před jakýmkoli zneužitím nebo napodobováním, mimo jiné i ve vztahu k produktům používaným jako přísada, jakož i před jakýmkoli jinými praktikami, jež by mohly uvést spotřebitele v omyl. V zájmu téhož cíle by měla být stanovena pravidla pro zvláštní způsoby použití zaručených tradičních specialit, zejména pokud jde o používání výrazů, které jsou v Unii druhové, označování, které sestává z názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat nebo je obsahuje, a ochranné známky.
- (51) Účast v režimu zaručených tradičních specialit by měla zajistit, aby měl každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla tohoto režimu, nárok na to, aby se na něj vztahovalo ověření souladu se specifikací produktu.
- (52) Postupy pro zápis, změny specifikace produktu a zrušení zápisu v souvislosti se zaručenými tradičními specialitami pocházejícími z Unie, včetně námitkových řízení, by měly provádět členské státy a Komise. Členské státy a Komise by měly být odpovědné za jednotlivé fáze každého postupu. Členské státy by měly být odpovědné za první fázi postupu, která spočívá v obdržení žádosti od seskupení producentů, v jejím posouzení včetně vedení vnitrostátního námitkového řízení a na základě

výsledků tohoto posouzení v podání žádosti Unie Komisi. Komise by měla být odpovědná za přezkum žádosti, včetně zahájení celosvětového námitkového řízení, a za přijetí rozhodnutí o přiznání či nepřiznání ochrany zaručené tradiční specialitě. Ochrana, kterou poskytuje toto nařízení po provedení zápisu, by měla být rovněž k dispozici pro zaručené tradiční speciality třetích zemí, které splňují příslušná kritéria a jsou chráněny ve své zemi původu. Komise by rovněž měla provádět odpovídající postupy v případě zaručených tradičních specialit pocházejících ze třetích zemí.

- (53) Nařízením (EU) č. 1151/2012 byl zaveden režim nepovinných údajů o jakosti. Týká se zvláštních horizontálních charakteristik jedné či více kategorií produktů, způsobů hospodaření nebo zpracování, jimiž se vyznačují určité oblasti. Nepovinný údaj o jakosti „horský produkt“ splnil podmínky stanovené pro nepovinné údaje o jakosti a byl uvedeným nařízením zaveden. Horským producentům poskytl účinný nástroj pro lepší uvádění jejich produktů na trh a pro snížení skutečných rizik uvádění spotřebitele v omyl, pokud jde o horský původ produktů na trhu. Možnost producentů používat nepovinné údaje o jakosti by měla být zachována, neboť tento režim zatím v členských státech plně nevyužil svůj potenciál z důvodu krátké doby jeho uplatňování.
- (54) Při provádění pravidel týkajících se zaručených tradičních specialit a nepovinných údajů o jakosti stanovených v tomto nařízení by měl být Komisi nápomocen výbor složený ze zástupců členských států.
- (55) Ustanovení týkající se zeměpisných označení v nařízeních (EU) č. 1308/2013, které se týká odvětví vína, a (EU) 2019/787, které se týká odvětví lihovin, je třeba změnit, aby byla sladěna se společnými pravidly pro zápis, změnu, námitky, zrušení, ochranu a kontroly zeměpisných označení stanovenými v tomto nařízení. Zejména v případě vína jsou nutné další změny definice chráněných zeměpisných označení v souladu s Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví. Z důvodu souladu s tímto nařízením by mělo být rovněž změněno ustanovení o úkolech úřadu EUIPO stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001³³.
- (56) Za účelem doplnění nebo změny některých nepodstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o vymezení norem udržitelnosti a stanovení kritérií pro uznávání stávajících norem udržitelnosti; vyjasnění nebo doplnění položek, které mají být uváděny jako součást doprovodných informací; svěřeni úkolů souvisejících s kontrolou námitek a námitkovým řízením, správou rejstříku, zveřejňováním standardních změn specifikace produktu, konzultacemi v souvislosti s řízením o zrušení, zřízení a správou systému upozornění informujícího žadatele o dostupnosti jejich zeměpisného označení jako doménového jména, kontrolou zeměpisných označení třetích zemí jiných než zeměpisných označení podle Ženevského aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních³⁴, která jsou navržena k ochraně na základě mezinárodních jednání nebo mezinárodních dohod, úřadu EUIPO; stanovení vhodných kritérií pro sledování výkonu úřadu EUIPO při plnění úkolů, které mu byly svěřeny; stanovení dalších pravidel pro používání zeměpisných označení k určení složek ve zpracovaných produktech; stanovení dalších pravidel pro určení druhovosti výrazů; stanovení omezení a odchylek, pokud jde o zdroj krmiv v případě označení původu; stanovení omezení a odchylek, pokud jde o porážku živých zvířat nebo o zdroj surovin;

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 154, 16.6.2017, s. 1).

³⁴ <https://www.wipo.int/publications/en/details.jsp?id=3983>

stanovení pravidel pro určení používání názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat; stanovení pravidel, která omezují informace obsažené ve specifikaci produktu pro zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality; stanovení dalších podrobností o kritériích způsobilosti pro zaručené tradiční speciality; stanovení dalších pravidel pro určení vhodných postupů certifikace a akreditace, které se použijí pro subjekty pro certifikaci produktů; stanovení dalších pravidel pro další úpravu ochrany zaručených tradičních specialit; stanovení dalších pravidel pro zaručené tradiční speciality pro určení druhovosti výrazů, podmínek pro používání názvů odrůd rostlin a plemen zvířat a vztahu k právům duševního vlastnictví; stanovení dalších pravidel pro společné žádosti týkající se více než jednoho území státu a doplnění pravidel postupu podávání žádostí o zaručené tradiční speciality; doplnění pravidel pro námitkové řízení u zaručených tradičních specialit za účelem stanovení podrobných postupů a lhůt; doplnění pravidel týkajících se procesu podávání žádostí o změnu u zaručených tradičních specialit; doplnění pravidel týkajících se procesu zrušení u zaručených tradičních specialit; stanovení podrobných pravidel týkajících se kritérií pro nepovinné údaje o jakosti; vyhrazení dalšího nepovinného údaje o jakosti a stanovení podmínky jeho použití; stanovení výjimek z používání výrazu „horský produkt“ a stanovení metod produkce a dalších kritérií pro používání tohoto nepovinného údaje o jakosti, zejména stanovení podmínek, za kterých je povoleno, aby suroviny nebo krmiva pocházely z jiných než horských oblastí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů³⁵. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (57) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o vymezení technické podoby a online přístupu ke klasifikaci produktů označených zeměpisnými označeními podle kombinované nomenklatury; vymezení harmonizované podoby závazků udržitelnosti; vymezení formátu a online podoby průvodní dokumentace a stanovení vyloučení nebo anonymizace chráněných osobních údajů; stanovení podrobných pravidel pro postupy, formy a podávání žádostí Unie o zápis, a to i v případě žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území; vymezení formátu a online podoby námitek a úředních připomínek a stanovení vyloučení nebo anonymizace chráněných osobních údajů; poskytnutí přechodného období, které umožní používání zapsaného názvu vedle jiných názvů, které by jinak byly v rozporu se zapsaným názvem, a prodloužení tohoto přechodného období; zamítnutí žádosti; rozhodování o zápisu zeměpisného označení, pokud nebylo dosaženo dohody; zápis zeměpisných označení týkající se produktů ze třetích zemí, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, již je Unie smluvní stranou; vymezení obsahu a podoby unijního rejstříku zeměpisných označení; vymezení formátu a online podoby výpisů z unijního rejstříku zeměpisných označení a stanovení vyloučení nebo anonymizace chráněných osobních údajů; stanovení podrobných pravidel pro postupy, formu a podání žádostí o změnu Unie a pro postupy, formu a sdělování standardní změny Komisi; zrušení zápisu zeměpisného označení; stanovení podrobných pravidel pro postupy a formu zrušení zápisu a pro podávání žádostí o zrušení; stanovení symbolů Unie pro zeměpisná označení, vymezení

³⁵

Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

technických vlastností symbolů Unie a označení, jakož i pravidel týkajících se jejich používání na produktech uváděných na trh pod zapsaným zeměpisným označením, včetně pravidel týkajících se příslušných jazykových znění, jež mají být použita; podrobné vymezení povahy a druhu informací, které se mají vyměňovat, a metod výměny informací v rámci vzájemné pomoci pro účely kontrol a prosazování; stanovení pravidel pro podobu specifikace produktu u zeměpisných označení zemědělských produktů; vymezení formátu a online podoby jednotného dokumentu u zeměpisných označení zemědělských produktů a stanovení vyloučení nebo anonymizace chráněných osobních údajů; u zaručených tradičních specialit: stanovení pravidel pro podobu specifikace produktu; stanovení podrobných pravidel pro podobu a obsah unijního rejstříku zaručených tradičních specialit; stanovení symbolu Unie pro zaručené tradiční speciality; stanovení pravidel pro jednotnou ochranu označení, zkratk a symbolu Unie, pravidel pro jejich používání a technických vlastností symbolu Unie; stanovení procedurálních a formálních požadavků na ochranu zaručených tradičních specialit; stanovení podrobných pravidel pro postupy, podobu a podání žádostí o zápis, včetně žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území, podání námitek a žádostí o změnu specifikace produktu a žádostí o zrušení zápisu; přechodná období pro používání označení zaručená tradiční specialita; zamítnutí žádosti o zápis; rozhodování o zápisu zaručené tradiční speciality, pokud nebylo dosaženo dohody; zrušení zápisu zaručené tradiční speciality; u nepovinných údajů o jakosti a režimů jakosti: stanovení technických údajů nezbytných pro oznámení nepovinných údajů o jakosti a režimů jakosti; stanovení pravidel týkajících se formulářů, postupů nebo jiných technických údajů; stanovení pravidel pro používání nepovinných údajů o jakosti. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011³⁶.

- (58) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty bez použití nařízení (EU) č. 182/2011 týkající se: zápisu názvu do rejstříku, pokud není podána přípustná námitka, nebo v případě přípustné námítky, pokud bylo dosaženo dohody pro zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality, a v případě potřeby změny zveřejněných informací, pokud tyto změny nejsou podstatné; zřízení a vedení veřejně přístupného elektronického rejstříku zeměpisných označení a elektronického rejstříku zaručených tradičních specialit; poskytnutí přechodného období pro používání zeměpisných označení v návaznosti na námítky podané v rámci vnitrostátního řízení; zrušení zapsaných zeměpisných označení, která jsou v rozporu s již zažádaným nebo zapsaným zcela nebo částečně stejnojmenným zeměpisným označením; stanovení způsobu zveřejnění názvu a adresy příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů u zaručených tradičních specialit.
- (59) Nařízení (EU) č. 1308/2013, (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/787 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna a nařízení (EU) č. 1151/2012 by mělo být zrušeno.
- (60) Chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality již zapsané podle nařízení (EU) č. 1151/2012, chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení již zapsaná podle nařízení (EU) č. 1308/2013 a zeměpisná označení již zapsaná podle nařízení (EU) 2019/787 by měly být nadále chráněny podle tohoto nařízení a měly by být automaticky zařazeny do příslušného rejstříku.

³⁶ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (61) Měla by být přijata vhodná opatření k usnadnění hladkého přechodu z pravidel stanovených v nařízeních (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 1308/2013 a (EU) 2019/787 na pravidla stanovená v tomto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Hlava I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro:

- a) zeměpisná označení pro víno, lihoviny a zemědělské produkty;
- b) zaručené tradiční speciality a nepovinné údaje o jakosti pro zemědělské produkty.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „seskupením producentů“ sdružení složené převážně z producentů nebo zpracovatelů stejného produktu, bez ohledu na jeho právní formu;
- b) „tradičním“ a „tradicí“ v souvislosti s produktem pocházejícím ze zeměpisné oblasti prokázané historické používání producenty v dané komunitě po dobu, která umožňuje předávání mezi generacemi; tato doba musí být nejméně 30 let a uvedené používání může zahrnovat změny, které si vyžádaly měnící se hygienické a bezpečnostní postupy;
- c) „označením“ definice ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. j) nařízení (EU) č. 1169/2011;
- d) „výrobním krokem“ jakákoli fáze výroby, zpracování, přípravy nebo zrání až do okamžiku, kdy je produkt v podobě, v níž má být uveden na vnitřní trh;
- e) „zpracovanými produkty“ potraviny vzniklé zpracováním nezpracovaných produktů ve smyslu čl. 2 písm. m) a o) nařízení č. 852/2004;
- f) „subjekty pro certifikaci produktů“ subjekty ve smyslu hlavy II kapitoly III nařízení (EU) 2017/625, které osvědčují, že produkty označené zeměpisným označením nebo zaručené tradiční speciality jsou v souladu se specifikací produktu;
- g) „druhovým výrazem“:
 - i) název produktů, který se stal obecným názvem produktu v Unii, přestože se vztahuje k místu, regionu nebo zemi, kde byl produkt původně vyroben nebo uveden na trh, a
 - ii) společný výraz popisující druhy produktů, přívlastky produktů nebo jiné výrazy, které neodkazují na konkrétní produkt;

- h) „názvem odrůdy rostlin“ název dané odrůdy, který se běžně používá nebo který je úředně zapsán podle směrnic Rady 2002/53/ES³⁷, 2002/55/ES³⁸, 2008/90/ES³⁹ nebo nařízení Rady (EU) č. 2100/94⁴⁰, v jazyce nebo jazycích, v nichž je takto používán nebo uveden, ke dni podání žádosti o zápis příslušného zeměpisného označení;
- i) „názvem plemene zvířat“ názvy plemen ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1012⁴¹, které jsou ke dni podání žádosti o zápis příslušného zeměpisného označení uvedeny v plemenných knihách nebo chovných registrech v jazyce nebo jazycích, v nichž jsou takto uvedeny.

Článek 3

Ochrana údajů

1. Komise a členské státy zpracovávají a zveřejňují osobní údaje získané v průběhu postupů pro registraci, schvalování změn, zrušení, námitek, poskytnutí přechodného období a kontrolu podle tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1308/2013 a nařízení (EU) 2019/787 v souladu s nařízeními (EU) 2018/1725 a (EU) 2016/679.
2. Komise je správcem ve smyslu nařízení (EU) 2018/1725 ve vztahu ke zpracování osobních údajů v rámci postupu, pro který je příslušná v souladu s nařízením (EU) 2019/787, nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1235⁴² a tímto nařízením.
3. Příslušné orgány členských států jsou správci ve smyslu nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu ke zpracování osobních údajů v rámci postupů, pro které jsou příslušné v souladu s nařízením (EU) 2019/787, nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2021/1235 a tímto nařízením.

³⁷ Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1).

³⁸ Směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33).

³⁹ Směrnice Rady 2008/90/ES ze dne 29. září 2008 o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce (Úř. věst. L 267, 8.10.2008, s. 8).

⁴⁰ Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1).

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1012 ze dne 8. června 2016 o zootechnických a genealogických podmínkách pro plemenitbu čistokrevných plemenných zvířat, hybridních plemenných prasat a jejich zárodečných produktů v Unii, pro obchod s nimi a pro jejich vstup do Unie, o změně nařízení (EU) č. 652/2014 a směrnic Rady 89/608/EHS a 90/425/EHS a o zrušení některých aktů v oblasti plemenitby zvířat („nařízení o plemenných zvířatech“) (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 66).

⁴² Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1235 ze dne 12. května 2021, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/787 o pravidla týkající se žádostí o zápis zeměpisných označení lihovin, změn specifikace produktu, zrušení zápisu a rejstříku (Úř. věst. L 270, 29.7.2021, s. 1).

Hlava II

Zeměpisná označení

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 4

Cíle

1. Tato hlava stanoví jednotný a výlučný systém zeměpisných označení, který chrání názvy vín, lihovin a zemědělských produktů, jejichž vlastnosti, přívlastky nebo pověst jsou spojeny s místem jejich produkce, a zajišťuje tak toto:
 - a) producenti, kteří jednají kolektivně, mají nezbytné pravomoci a odpovědnosti k řízení svého zeměpisného označení, včetně reagování na společenskou poptávku po produktech, které jsou výsledkem udržitelné produkce v jejích třech rozměrech ekonomické, environmentální a sociální hodnoty, a včetně působení na trhu;
 - b) spravedlivou hospodářskou soutěž pro producenty v obchodním řetězci;
 - c) spotřebitelé dostávají spolehlivé informace a záruku pravosti těchto produktů a mohou je na trhu snadno identifikovat, a to i při elektronickém obchodování;
 - d) účinný zápis zeměpisných označení s ohledem na vhodnou ochranu práv duševního vlastnictví a
 - e) účinné prosazování a uvádění na trh v celé Unii a při elektronickém obchodování, což zajišťuje integritu vnitřního trhu.

Článek 5

Oblast působnosti

1. Tato hlava se vztahuje na víno, lihoviny a zemědělské produkty, včetně potravin a produktů rybolovu a produktů akvakultury, uvedené v kapitolách 1 až 23 kombinované nomenklatury stanovené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87⁴³, a na další zemědělské produkty podle položek a kódů kombinované nomenklatury stanovených v příloze I tohoto nařízení.
2. Registraci a ochranou zeměpisných označení není dotčena povinnost producentů dodržovat ostatní předpisy Unie, zejména pravidla týkající se uvádění produktů na trh, hygienické a rostlinolékařské předpisy, pravidla společné organizace trhů, pravidla hospodářské soutěže a poskytování informací o potravinách spotřebitelům.
3. Na systém zeměpisných označení stanovený v tomto nařízení se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535⁴⁴.

⁴³ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

⁴⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

Článek 6

Klasifikace

1. Produkty označené zeměpisnými označeními se zařazují podle kombinované nomenklatury na dvou, čtyř nebo šestimístné úrovni. Pokud se zeměpisné označení vztahuje na produkty více než jedné kategorie, uvede se každá položka. Klasifikace produktů se používá pouze pro účely zápisu, statistiky a evidence. Uvedená klasifikace se nepoužívá k určení srovnatelných produktů pro účely ochrany před přímým a nepřímým obchodním využitím podle čl. 27 odst. 1 písm. [a](#)).
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí technickou podobu klasifikace uvedené v odstavci 1 a online přístup k ní. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Článek 7

Definice

1. Pro účely této hlavy se rozumí:
 - a) „zeměpisným označením“, není-li uvedeno jinak, označení původu a zeměpisná označení vína, jak jsou definována v článku 93 nařízení (EU) č. 1308/2013, označení původu a zeměpisná označení zemědělských produktů, jak jsou definována v článku [48](#) tohoto nařízení, a zeměpisná označení lihovin, jak jsou definována v čl. 3 odst. 4 nařízení (EU) 2019/787, o která bylo požádáno nebo která byla zapsána do unijního rejstříku zeměpisných označení uvedeného v článku [23](#);
 - b) „vínem“ produkty uvedené v části II bodech 1, 3 až 6, 8, 9, 11, 15 a 16 přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013;
 - c) „lihovinami“ lihoviny ve smyslu článku 2 nařízení (EU) 2019/787;
 - d) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v čl. 5 odst. 1 s výjimkou vína a lihovin;
 - e) „kombinovanou nomenklaturou“ nomenklatura zboží stanovená článkem 1 nařízení (EHS) č. 2658/87;
 - f) „uznaným seskupením producentů“ formální sdružení s právní subjektivitou, které je příslušnými vnitrostátními orgány uznáno jako jediné seskupení jednající jménem všech producentů;
 - g) „producentem“ hospodářský subjekt, který se podílí na jakémkoli kroku produkce produktu chráněného zeměpisným označením, včetně zpracovatelských činností, na něž se vztahuje specifikace produktu.

Kapitola 2

Zápis zeměpisných označení

Článek 8

Žadatel

1. Žádosti o zápis zeměpisného označení může podat pouze seskupení producentů produktu („žádající seskupení producentů“), jehož název je navržen k zápisu. S

přípravou žádosti a souvisejícím postupem mohou pomoci regionální nebo místní veřejné orgány.

2. Pro účely této hlavy může být za žádající seskupení producentů, pokud jde o zeměpisná označení lihoviny, považován orgán určený členským státem, není-li vytvoření seskupení pro dotčené producenty možné z důvodu jejich počtu, zeměpisného umístění nebo organizačních zvláštností. V takovém případě jsou v žádosti podle čl. 9 odst. 2 tyto důvody uvedeny.
3. Pro účely této hlavy lze za žádající seskupení producentů považovat jediného producenta, pokud je prokázáno, že jsou splněny obě následující podmínky:
 - a) dotčená osoba je jediným producentem, který chce žádost o zápis zeměpisného označení podat, a
 - b) daná zeměpisná oblast je vymezena přírodními charakteristikami bez ohledu na hranice pozemků a má vlastnosti, které jsou zjevně odlišné od charakteristik sousedních oblastí, nebo se vlastnosti daného produktu liší od vlastností produktů produkovaných v sousedních oblastech.
4. V případě zeměpisného označení, které označuje přeshraniční zeměpisnou oblast, může několik seskupení producentů z různých členských států nebo třetích zemí podat společnou žádost o zápis zeměpisného označení.

Článek 9

Vnitrostátní fáze postupu zápisu

1. Žádost o zápis zeměpisného označení týkající se produktu pocházejícího z Unie se podává příslušným orgánům členského státu, z něhož produkt pochází.
2. Žádost podle odstavce 1 musí obsahovat:
 - a) specifikaci produktu podle článku 11;
 - b) jednotný dokument uvedený v článku 13;
 - c) průvodní dokumenty uvedené v čl. 14 odst. 1 písm. b), c) a d).
3. Členský stát žádost o zápis přezkoumá, aby zkontroloval, zda splňuje podmínky pro zápis podle příslušných ustanovení pro víno, lihoviny nebo zemědělské produkty.
4. V rámci přezkumu podle odstavce 3 provede členský stát vnitrostátní námitkové řízení. Ve vnitrostátním námitkovém řízení se zajistí zveřejnění žádosti o zápis a stanoví lhůta nejméně dvou měsíců ode dne zveřejnění, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba, která má oprávněný zájem a je usazena nebo má bydliště na území členského státu, z něhož dotčený produkt pochází, podat u tohoto členského státu námitky proti žádosti o zápis.
5. Členský stát stanoví podmínky námitkového řízení. Tyto podmínky mohou zahrnovat kritéria přípustnosti námítky, lhůtu pro konzultace mezi žádajícím seskupením producentů a každým namítajícím a předložení zprávy žádajícího seskupení producentů o výsledku konzultací, včetně všech změn, které žádající seskupení producentů v žádosti o zápis provedlo.
6. Pokud se členský stát po přezkoumání žádosti o zápis a posouzení výsledků případných obdržených námítek a případných změn žádosti dohodnutých s žádajícím seskupením producentů domnívá, že jsou splněny požadavky tohoto nařízení, může přijmout kladné rozhodnutí a podat žádost Unie uvedenou v článku 15.

7. Členský stát zajistí, aby jeho rozhodnutí o vyhovění nebo nevyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost podat odvolání. Členský stát rovněž zajistí, aby byla zveřejněna specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.

Článek 10

Přechodná a vnitrostátní ochrana

1. S účinkem ode dne podání žádosti Unie o zápis Komisi může členský stát dočasně poskytnout přechodnou ochranu názvu na vnitrostátní úrovni.
2. Tato vnitrostátní ochrana zaniká dnem, kdy vstoupí v platnost prováděcí akt, kterým se rozhoduje o žádosti o zápis, přijatý v souladu s článkem [22](#), nebo dnem, kdy je žádost o zápis vzata zpět.
3. Pokud název není zapsán podle tohoto nařízení, nese výlučnou odpovědnost za následky takové přechodné vnitrostátní ochrany dotčený členský stát.
4. Opatření přijatá členskými státy podle tohoto článku jsou účinná pouze na vnitrostátní úrovni a nemají vliv na vnitřní trh ani na mezinárodní obchod.

Článek 11

Specifikace produktu

Pro účely této hlavy se „specifikací produktu“ u zeměpisného označení rozumí dokument uvedený v:

- a) článku 94 nařízení (EU) č. 1308/2013 u vína;
- b) článku 22 nařízení (EU) 2019/787 u lihovin;
- c) článku [51](#) tohoto nařízení u zemědělských produktů.

Článek 12

Závazky udržitelnosti

1. Seskupení producentů se může dohodnout na závazcích udržitelnosti, které je třeba dodržovat při produkci produktu označeného zeměpisným označením. Cílem těchto závazků je uplatňovat vyšší standard udržitelnosti, než nařizují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy, a jít nad rámec osvědčených postupů ve významných ohledech, pokud jde o sociální, environmentální nebo hospodářské závazky. Tyto závazky musí být konkrétní, musí zohledňovat stávající udržitelné postupy používané u produktů označených zeměpisným označením a mohou odkazovat na stávající systémy udržitelnosti.
2. Závazky udržitelnosti uvedené v odstavci [1](#) se uvedou do specifikace produktu.
3. Závazky udržitelnosti uvedené v odstavci 1 nejsou dotčeny požadavky na dodržování hygienických a bezpečnostních norem a pravidel hospodářské soutěže.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#) definující normy udržitelnosti v různých odvětvích a stanovující kritéria pro uznávání stávajících norem udržitelnosti, které mohou dodržovat producenti produktů označených zeměpisným označením.

5. Komise může přijmout prováděcí akty vymezující harmonizovanou podobu závazků udržitelnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Článek 13

Jednotný dokument

1. „Jednotným dokumentem“ se u zeměpisného označení rozumí:
- a) dokument shrnující specifikace produktu podle článku 94 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1308/2013 u vína;
 - b) dokument uvedený v článku 23 nařízení (EU) 2019/787 u lihovin;
 - c) dokument uvedený v článku [52](#) tohoto nařízení u zemědělských produktů.

Článek 14

Průvodní doklady

1. Dokumentace přiložená k žádosti o zápis musí obsahovat:
- a) informace o všech navrhovaných omezeních používání nebo ochrany zeměpisného označení, případně o všech přechodných opatřeních, která navrhlo žádající seskupení producentů nebo vnitrostátní orgány, zejména po vnitrostátním kontrolním a námitkovém řízení;
 - b) název a kontaktní údaje žádajícího seskupení producentů;
 - c) název a kontaktní údaje příslušného orgánu a/nebo subjektu pro certifikaci produktů, který ověřuje soulad s ustanoveními specifikace produktu podle:
 - i) článku 116a nařízení (EU) č. 1308/2013, pokud jde o víno;
 - ii) článku [39](#) tohoto nařízení, pokud jde o zemědělské produkty a lihoviny;
 - d) veškeré další informace, které členský stát, případně žádající seskupení producentů považuje za vhodné.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými se toto nařízení doplňuje o ustanovení upřesňující požadavky nebo uvádějící další položky průvodní dokumentace, jež má být předložena.
3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí formát a online podobu průvodní dokumentace podle odstavce [1](#) a stanoví vyloučení nebo anonymizaci chráněných osobních údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Článek 15

Žádost Unie o zápis

1. V případě zeměpisných označení týkajících se produktů pocházejících z Unie musí žádost o zápis do rejstříku Unie obsahovat:
- a) jednotný dokument uvedený v článku [13](#);
 - b) průvodní dokumentaci uvedenou v článku [14](#);

- c) prohlášení členského státu, kterému byla žádost původně adresována, potvrzující, že žádost splňuje podmínky pro zápis, a
 - d) odkaz na elektronické zveřejnění specifikace produktu, který musí být udržován v aktuálním stavu.
2. V případě zeměpisných označení týkajících se produktů nepocházejících z Unie musí žádost o zápis do rejstříku Unie obsahovat:
- a) specifikaci produktu s odkazem na její zveřejnění;
 - b) jednotný dokument uvedený v článku [13](#);
 - c) průvodní dokumentaci uvedenou v článku [14](#);
 - d) právní doklad o ochraně zeměpisného označení v zemi původu a
 - e) plnou moc, pokud je žadatel zastoupen zmocněncem.
3. Společnou žádost o zápis podle čl. 8 odst. [4](#) podá jeden z dotčených členských států nebo žádající seskupení producentů v třetí zemi přímo, nebo prostřednictvím orgánů této třetí země.
4. Společná žádost o zápis podle čl. 8 odst. [4](#) obsahuje podle potřeby doklady uvedené v odstavci 1 nebo 2 ze všech dotčených členských států nebo třetích zemí. Související vnitrostátní řízení, včetně námitkových řízení, proběhnou ve všech dotčených členských státech.
5. Doklady uvedené v tomto článku musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými stanoví postupy a podmínky pro přípravu a podávání žádostí Unie o zápis.
7. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů, formy a předkládání žádostí Unie o zápis, a to i v případě žádostí týkajících se více než jednoho vnitrostátního území. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Článek 16

Podání žádosti Unie o zápis

1. Žádost Unie o zápis zeměpisného označení se Komisi předkládá elektronicky prostřednictvím digitálního systému. Tento digitální systém musí umožňovat podávání žádostí vnitrostátním orgánům členského státu a musí umožňovat, aby jej členský stát mohl používat ve svém vnitrostátním řízení.
2. Pokud se žádost o zápis vztahuje k zeměpisné oblasti mimo Unii, podává se Komisi, a to buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů dotčené třetí země. Digitální systém uvedený v odstavci 1 musí umožňovat podávání žádostí žádajícím seskupením producentů usazeným mimo Unii a vnitrostátními orgány v dotčené třetí zemi.
3. Žádost Unie o zápis zveřejní Komise prostřednictvím digitálního systému uvedeného v odstavci [1](#).

Článek 17

Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise přezkoumá každou žádost o zápis, kterou obdrží podle čl. 16 odst. 1. Tento přezkum spočívá v kontrole, zda v žádosti nejsou zjevné chyby, zda jsou informace poskytnuté v souladu s článkem 15 úplné a zda je jednotný dokument uvedený v článku 13 přesný a svou formou odborný. Zohlední výsledek vnitrostátního postupu provedeného dotyčným členským státem. Zaměří se zejména na jednotný dokument uvedený v článku 13.
2. Doba přezkumu by neměla přesáhnout šest měsíců. V případě, že doba přezkumu přesáhne nebo pravděpodobně přesáhne 6 měsíců, Komise písemně informuje žadatele o důvodech prodloužení.
3. Komise si může od žadatele vyžádat doplňující informace.
4. Pokud se Komise na základě přezkumu provedeného podle odstavce 1 domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v tomto nařízení, případně v nařízeních (EU) č. 1308/2013 a (EU) 2019/787, zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* jednotný dokument a odkaz na zveřejněnou specifikaci produktu.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o pravidla pro pověření úřadu EUIPO úkoly stanovenými v tomto článku.

Článek 18

Vnitrostátní napadení žádosti o zápis

1. Členské státy informují Komisi o všech vnitrostátních správních nebo soudních řízeních, která mohou mít vliv na zápis zeměpisného označení.
2. Komise je osvobozena od povinnosti dodržet lhůtu pro provedení přezkumu uvedeného v čl. 17 odst. 2 a informovat žadatele o důvodech prodloužení, pokud obdrží sdělení od členského státu ohledně žádosti o zápis v souladu s čl. 9 odst. 6, v němž členský stát:
 - a) informuje Komisi o tom, že rozhodnutí podle čl. 9 odst. 6 bylo na vnitrostátní úrovni prohlášeno za neplatné na základě okamžitě použitelného, avšak nikoli konečného soudního rozhodnutí, nebo
 - b) žádá Komisi o pozastavení přezkumu z důvodu zahájení vnitrostátního správního nebo soudního řízení za účelem zpochybnění platnosti žádosti, o kterém se členský stát domnívá, že je založeno na oprávněných důvodech.
3. Toto osvobození platí až do okamžiku, kdy je Komise členským státem informována o tom, že původní žádost byla obnovena nebo že členský stát svoji žádost o pozastavení vzal zpět.
4. Pokud byla žádost pravomocným rozhodnutím vnitrostátního soudu prohlášena za neplatnou, zváží členský stát vhodná opatření, jako je stažení, případně změna žádosti Unie o zápis.

Článek 19

Námitkové řízení Unie

1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění jednotného dokumentu a odkazu na specifikaci produktu podle čl. 17 odst. 4 v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s

oprávněným zájmem usazená nebo mající bydliště ve třetí zemi podat Komisi námitku nebo připomínku.

2. Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost Unie o zápis podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena nebo má bydliště, ve lhůtě stanovené pro podání námítky nebo připomínky podle odstavce [1](#).
3. V námitce se uvede, že by žádost mohla porušovat podmínky stanovené v tomto nařízení, případně v nařízení (EU) č. 1308/2013 nebo (EU) 2019/787, a uvedou se důvody. Námitka, která neobsahuje uvedené tvrzení, je neplatná.
4. Komise posoudí přípustnost námitek. Pokud se Komise domnívá, že je námitka přípustná, do pěti měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* vyzve orgán nebo osobu, které námitku podaly, nebo žádající seskupení producentů, které podalo žádost, aby po přiměřenou dobu v délce nejvýše tří měsíců vedly náležité konzultace. Kdykoli během tohoto období může Komise na žádost orgánu nebo žádajícího seskupení producentů prodloužit lhůtu pro konzultace o nejvýše tři měsíce.
5. Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo žádající seskupení producentů, které podaly žádost, zahájí tyto náležité konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace s cílem posoudit, zda žádost o zápis splňuje podmínky tohoto nařízení, případně nařízení (EU) č. 1308/2013 nebo (EU) 2019/787.
6. Do jednoho měsíce od ukončení konzultací uvedených v odstavci [4](#) oznámí žádající seskupení producentů usazené v třetí zemi nebo orgány členského státu nebo třetí země, z níž byla žádost Unie o zápis podána, Komisi výsledek konzultací, včetně všech vyměněných informací, zda bylo dosaženo dohody s jednou nebo všemi osobami, které podaly námitky, a případné následné změny žádosti o zápis. Orgán nebo osoba, která podala námitku Komisi, může Komisi po ukončení konzultací rovněž oznámit své stanovisko.
7. Pokud byly po ukončení konzultací uvedených v odstavci [4](#) údaje zveřejněné v souladu s čl. 17 odst. [4](#) změněny, Komise zopakuje přezkum žádosti o zápis v pozmeněné podobě. Pokud byla žádost o zápis podstatným způsobem změněna a Komise se domnívá, že změněná žádost splňuje podmínky pro zápis, zveřejní žádost znovu v souladu s uvedeným odstavcem.
8. Doklady uvedené v tomto článku musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.
9. Po ukončení námitkového řízení Komise dokončí posouzení žádosti Unie o zápis do rejstříku, přičemž zohlední případné žádosti o přechodná období, výsledek námitkového řízení, případná obdržená oznámení o připomínkách a další záležitosti, které vyvstanou po jejím přezkumu a které mohou znamenat změnu jednotného dokumentu.
10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými doplní toto nařízení o podrobné postupy a lhůty pro námitkové řízení, pro úřední předkládání připomínek vnitrostátními orgány a osobami s oprávněným zájmem, které nevyvolají zahájení námitkového řízení, a o pravidla pro svěření svých úkolů stanovených v tomto článku úřadu EUIPO.

11. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí formát a případnou online podobu námitek a úředních připomínek a stanoví vyloučení nebo anonymizaci chráněných osobních údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.

Článek 20

Důvody námitek

1. Námitka podaná v souladu s článkem 19 je přípustná pouze tehdy, pokud osoba, která ji podala, prokáže, že:
 - a) navrhované zeměpisné označení není v souladu s definicí zeměpisného označení nebo s požadavky uvedenými v tomto nařízení, případně v nařízení (EU) č. 1308/2013 nebo v nařízení (EU) 2019/787;
 - b) zápisu navrhovaného zeměpisného označení by bránila jedna nebo více okolností uvedených v člancích 29, 30, 31 nebo čl. 49 odst. 1;
 - c) zápis navrhovaného zeměpisného označení by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu nebo ochranné známky nebo existenci produktů, které se po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle čl. 17 odst. 4 nacházely na trhu v souladu s právem.
2. Přípustnost námítky posuzuje Komise ve vztahu k území Unie.

Článek 21

Přechodné období pro používání zeměpisných označení

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví přechodné období v délce až pěti let s cílem umožnit produktům pocházejícím z členského státu nebo třetí země a nesoucím označení, jež sestává z názvu, který je v rozporu s čl. 27 odst. 1, nebo tento název obsahuje, aby i nadále používaly toto označení, s nímž byly uváděny na trh, za podmínky, že přípustná námitka podle čl. 9 odst. 4 nebo článku 19 proti žádosti o zápis zeměpisného označení, jehož ochrana je v rozporu, dokládá, že:
 - a) zápis dotčeného zeměpisného označení by ohrozil existenci zcela nebo částečně totožného názvu v označení produktu nebo
 - b) tyto produkty byly legálně uváděny na trh s tímto názvem v označení produktu na dotčeném území po dobu nejméně pěti let před zveřejněním podle čl. 17 odst. 4 písm. a).
2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2 s výjimkou případů, kdy byla podána přípustná námitka podle čl. 9 odst. 4; v těchto případech se přijímají bez použití uvedeného přezkumného postupu.
3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými prodlouží délku přechodného období podle odstavce 1 na nejvýše 15 let nebo umožní další používání zeměpisného označení po dobu nejvýše 15 let, pokud je dodatečně prokázáno, že:
 - a) název v označení podle odstavce 1 tohoto článku byl v souladu s právem používán nepřetržitě a řádně po dobu nejméně 25 let před podáním žádosti o zápis dotčeného zeměpisného označení Komisi;
 - b) název v označení podle odstavce 1 nebyl nikdy používán za účelem využívání pověsti názvu produktu, který je zapsán jako zeměpisné označení, a

- c) spotřebitel nebyl ani nemohl být uveden v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
4. Prováděcí akty uvedené v odstavci 3 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2 s výjimkou případů, kdy byla podána přípustná námitka podle čl. 9 odst. 4; v těchto případech se přijímají bez použití uvedeného přezkumného postupu.
 5. Při používání označení uvedených v odstavcích 1 a 3 musí být na etiketě jasně a viditelně uvedeno označení země původu.
 6. K překonání dočasných obtíží v souvislosti s dosažením dlouhodobého cíle, jímž je zajistit, aby všichni producenti produktu označeného zeměpisným označením v dané oblasti dodržovali související specifikace produktu, může členský stát stanovit přechodné období na jejich dodržení v délce až deseti let s účinností ode dne podání žádosti Komisi, pokud dané hospodářské subjekty uváděly dotčené produkty na trh v souladu s právem, používaly dotyčné názvy nepřetržitě nejméně po dobu pěti let před podáním žádosti orgánům tohoto členského státu a tuto skutečnost uvedly ve vnitrostátním námitkovém řízení podle čl. 9 odst. 4.
 7. Odstavec 6 se použije obdobně na zeměpisná označení týkající se zeměpisné oblasti ve třetí zemi s výjimkou námitkového řízení.

Článek 22

Rozhodnutí Komise o žádosti o zápis

1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle článku 17 domnívá, že nebyl splněn některý z uvedených požadavků, přijme prováděcí akty, kterými žádost o zápis zamítne. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.
2. Pokud Komise neobdrží žádnou přípustnou námitku, přijme prováděcí akty, aniž by použila postup uvedený v čl. 53 odst. 2, a zapíše zeměpisné označení do rejstříku. Komise může zohlednit oznámení o připomínkách obdržena v souladu s čl. 19 odst. 1.
3. Pokud Komise obdrží přípustnou námitku, po konzultacích podle čl. 19 odst. 4 a s přihlédnutím k výsledkům těchto konzultací:
 - a) přijme prováděcí akt o zápisu zeměpisného označení do rejstříku bez použití postupu uvedeného v čl. 53 odst. 2, jestliže bylo dosaženo dohody, po kontrole, zda je dohoda v souladu s právem Unie, a v případě potřeby změny informace zveřejněné podle čl. 17 odst. 4 za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo
 - b) přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o žádosti o zápis, jestliže nebylo dosaženo dohody. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.
4. V aktech o zápisu zeměpisného označení se stanoví všechny podmínky vztahující se k zápisu a k opětovnému zveřejnění jednotného dokumentu zveřejněného pro účely námitek v *Úředním věstníku Evropské unie* pro informaci v případě nezbytných změn, které nejsou podstatné.
5. Nařízení o zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* v řadě L.

Unijní rejstřík zeměpisných označení

1. Komise přijme bez použití postupu podle čl. 53 odst. 2 prováděcí akty obsahující ustanovení o zřízení a správě veřejně přístupného elektronického rejstříku zeměpisných označení chráněných podle tohoto nařízení („unijní rejstřík zeměpisných označení“). Rejstřík má tři části odpovídající zeměpisným označením vína, lihovin a zemědělských produktů.
2. Každé zeměpisné označení vína a zemědělských produktů se v unijním rejstříku zeměpisných označení uvede jako „chráněné označení původu“, případně „chráněné zeměpisné označení“, a každé zeměpisné označení lihovin se uvede jako „zeměpisné označení“.
3. V unijním rejstříku zeměpisných označení mohou být zapsána zeměpisná označení týkající se produktů ze třetích zemí, která jsou chráněna v Unii na základě mezinárodní dohody, jíž je Unie smluvní stranou. Komise zapíše tato zeměpisná označení do rejstříku prostřednictvím prováděcích aktů přijatých přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2. Pokud jde o víno a zemědělské produkty, nejsou-li v těchto dohodách výslovně označeny jako chráněná označení původu, zapíší se názvy těchto produktů do unijního rejstříku zeměpisných označení jako chráněná zeměpisná označení.
4. Každé zeměpisné označení se zapíše do unijního rejstříku zeměpisných označení původním písmem. Není-li původním písmem latinka, zeměpisné označení se přepíše do latinky a do unijního rejstříku zeměpisných označení se zapíší obě verze zeměpisného označení, které mají stejný status.
5. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam mezinárodních dohod uvedených v odstavci 3 a seznam zeměpisných označení podle těchto dohod chráněných.
6. Komise uchová dokumentaci spojenou se zápisem zeměpisného označení v digitální nebo papírové podobě po dobu platnosti zeměpisného označení a po dobu deseti let v případě zrušení.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o pravidla pro pověření úřadu EUIPO vedením unijního rejstříku zeměpisných označení.
8. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí obsah a podobu unijního rejstříku zeměpisných označení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.

Výpisy z unijního rejstříku zeměpisných označení

1. Každá osoba má možnost stáhnout si úřední výpis z unijního rejstříku zeměpisných označení, který poskytuje důkaz o zápisu zeměpisného označení, a příslušné údaje včetně data podání žádosti o zápis zeměpisného označení nebo jiného dne vzniku práva přednosti. Tento úřední výpis lze použít jako veřejné osvědčení v soudním řízení, u soudu, rozhodčího soudu nebo podobného orgánu.
2. Pokud vnitrostátní orgány uznaly seskupení producentů v souladu s článkem 33, je toto seskupení uvedeno jako nositel práv k zeměpisnému označení v unijním rejstříku zeměpisných označení a v úředním výpisu uvedeném v odstavci 1.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí formát a online podobu výpisů z unijního rejstříku zeměpisných označení a stanoví vyloučení nebo anonymizaci chráněných osobních údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.

Článek 25

Změny specifikace produktu

1. Seskupení producentů, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu se zapsaným zeměpisným označením.
2. Změny specifikace produktu se dělí do dvou kategorií:
 - a) změny na úrovni Unie vyžadující námitkové řízení na unijní úrovni a
 - b) standardní změny k projednání na úrovni členského státu nebo třetí země.
3. Změna je změnou na úrovni Unie, pokud má za následek změnu jednotného dokumentu a:
 - a) zahrnuje změnu názvu nebo použití názvu, nebo v případě vína a lihovin změnu kategorie produktu nebo produktů označených zeměpisným označením, nebo v případě lihovin změnu zákonného názvu, nebo
 - b) rizika, která ruší vazbu na zeměpisnou oblast uvedenou v jednotném dokumentu, nebo
 - c) zahrnuje další omezení pro uvádění produktu na trh.
4. Jakákoli jiná změna specifikace produktu se zapsaným zeměpisným označením, která není změnou na úrovni Unie podle odstavce 3, se považuje za standardní změnu.
5. Standardní změna se považuje za změnu dočasnou, pokud se týká dočasné změny specifikace produktu z důvodu povinných hygienických a fytosanitárních opatření stanovených orgány veřejné správy nebo dočasné změny nutné z důvodu přírodní katastrofy či nepříznivých povětrnostních podmínek formálně uznaných příslušnými orgány.
6. Změny prováděné na úrovni Unie schvaluje Komise. Schvalovací postup se obdobně řídí postupem stanoveným v článcích 8 až 22.
7. Žádosti o změny na úrovni Unie podané třetí zemí nebo producenty v třetí zemi musí obsahovat důkaz, že požadovaná změna je v souladu s právními předpisy o ochraně zeměpisných označení, které platí v této třetí zemi.
8. Pokud žádost o změnu na úrovni Unie týkající se specifikace produktu u zapsaného zeměpisného označení zahrnuje také standardní změny nebo dočasné změny, Komise přezkoumá pouze změnu na úrovni Unie. Jakékoli standardní změny nebo dočasné změny se nepovažují za podané. Přezkum těchto žádostí se zaměří na změny prováděné na úrovni Unie. Komise nebo dotčený členský stát mohou případně vyzvat žadatele, aby pozměnil další prvky specifikace produktu.
9. Standardní změny schvalují členské státy nebo třetí země, na jejichž území se nachází zeměpisná oblast dotčeného produktu, a oznamují je Komisi. Komise tyto změny zveřejní.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými toto nařízení doplní o pravidla pro pověření úřadu EUIPO zveřejňováním standardních změn uvedených v odstavci [9](#).
11. Komise může přijímat prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podání žádosti o změnu na úrovni Unie a postupů, formy a sdělování standardních změn Komisi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Článek 26

Zrušení zápisu

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu, třetí země nebo kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout prováděcí akty s cílem zrušit zápis zeměpisného označení v těchto případech:
 - a) pokud již nemůže být zajištěn soulad s požadavky na specifikaci produktu, nebo
 - b) pokud po dobu nejméně sedmi po sobě následujících let není na trh uveden žádný produkt nesoucí toto zeměpisné označení.
2. Komise může rovněž přijmout prováděcí akty, kterými zruší zápis na žádost producentů produktu uváděného na trh pod zapsaným názvem.
3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).
4. Obdobně se na zrušení použijí články [9](#), [15](#) až [20](#) a [22](#).
5. Komise před přijetím prováděcích aktů podle odstavců 1 a 2 konzultuje orgány členského státu, orgány třetí země nebo, je-li to možné, producenta ze třetí země, který původně požádal o zápis příslušného zeměpisného označení, ledaže o zrušení zápisu přímo požádal původní žadatel.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými toto nařízení doplní o pravidla pro pověření úřadu EUIPO úkoly stanovenými v odstavci [5](#).
7. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů a formy zrušení zápisu, jakož i ohledně předkládání žádostí uvedených v odstavcích 1 a 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Kapitola 3 Ochrana zeměpisných označení

Článek 27

Ochrana zeměpisných označení

1. Zeměpisná označení zapsaná v unijním rejstříku zeměpisných označení jsou chráněna proti:
 - a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zeměpisného označení pro produkty, na které se zápis nevztahuje, pokud jsou tyto produkty

srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem nebo pokud je při používání tohoto názvu využívána, oslabována, zhoršována nebo poškozována pověst chráněného názvu;

- b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“, „chuť“, „jako“ nebo podobnými výrazy;
 - c) jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech, dokladech nebo informacích uváděných na internetových stránkách týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;
 - d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
2. Pro účely odst. 1 písm. [b\)](#) jde o připomínání zeměpisného označení zejména tehdy, pokud výraz, označení nebo jiný způsob označování nebo balení představuje v mysli rozumně uvažujícího spotřebitele přímou a jasnou souvislost s produktem, na který se vztahuje zapsané zeměpisné označení, a tím zneužívá, oslabuje, zhoršuje nebo poškozuje pověst zapsaného názvu.
3. Odstavec [1](#) se vztahuje také na doménové jméno, které obsahuje zapsané zeměpisné označení nebo se z něj skládá.
4. Ochrana podle odstavce [1](#) se vztahuje rovněž na:
- a) zboží vstupující na celní území Unie, aniž by bylo na tomto území propuštěno do volného oběhu, a
 - b) zboží prodávané prostřednictvím některé z forem prodeje na dálku, jako je elektronické obchodování.
5. Uzané seskupení producentů nebo jakýkoli hospodářský subjekt, který je oprávněn používat chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení, má nárok bránit všem třetím stranám v tom, aby v rámci obchodního styku přivezly do Unie zboží, aniž by v ní bylo propuštěno do volného oběhu, pokud toto zboží, včetně obalů, pochází ze třetích zemí a porušuje odstavec [1](#).
6. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto nařízení nesmějí v Unii zdruhovět.
7. Pokud je zeměpisným označením složený název, který obsahuje výraz považovaný za druhový, nepředstavuje použití tohoto výrazu jednání uvedené v odst. 1 písm. [a\)](#) a [b\)](#).

Článek 28

Složky ve zpracovaných produktech

1. Článkem [27](#) není dotčeno používání zeměpisného označení hospodářskými subjekty v souladu s článkem [36](#) k označení toho, že zpracovaný produkt obsahuje jako složku produkt označený tímto zeměpisným označením, pokud je toto používání v souladu s poctivými obchodními praktikami a neoslabuje, nezhoršuje ani nepoškozuje pověst zeměpisného označení.

2. Zeměpisné označení označující složku produktu se nesmí používat v názvu potraviny souvisejícího zpracovaného produktu, s výjimkou případů dohody se seskupením producentů, které zastupuje dvě třetiny producentů.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o další pravidla pro používání zeměpisných označení k identifikaci složek zpracovaných produktů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 29

Druhovité výrazy

1. Jako zeměpisná označení nelze zapsat druhové výrazy.
2. Pro určení toho, zda výraz zdruhověl, se přihlíží ke všem relevantním činitelům, zejména:
 - a) ke stávající situaci v oblastech spotřeby;
 - b) k příslušným vnitrostátním právním aktům nebo právním aktům Unie.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o další pravidla pro určení druhovosti výrazů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 30

Homonymní zeměpisná označení

1. Zeměpisné označení, o které bylo požádáno poté, co bylo v Unii požádáno o zcela nebo částečně homonymní zeměpisné označení, nebo poté, co mu byla v Unii poskytnuta ochrana, se nezapiše, pokud v praxi neexistuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami místního a tradičního používání a podobou obou homonymních označení, přičemž se zohlední potřeba zajistit spravedlivé zacházení s dotčenými producenty a to, aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl ohledně skutečné totožnosti nebo zeměpisného původu produktů.
2. Nesmí být zapsán zcela nebo částečně homonymní název, který uvádí spotřebitele v omyl a vzbuzuje domněnku, že se jedná o produkty pocházející z jiného území, a to ani v případě, že název danému území, regionu nebo místu původu příslušných produktů odpovídá.
3. Pro účely tohoto článku se homonymním zeměpisným označením, o které se žádá nebo které je chráněno v Unii, rozumí:
 - a) zeměpisná označení zapsaná v unijním rejstříku zeměpisných označení;
 - b) zeměpisná označení, o která bylo požádáno, pokud jsou následně zapsána do unijního rejstříku zeměpisných označení;
 - c) označení původu a zeměpisná označení chráněná v Unii podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753⁴⁵ a

⁴⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 ze dne 23. října 2019 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních (Úř. věst. L 271, 24.10.2019, s. 1).

- d) zeměpisná označení, názvy původu a rovnocenné výrazy chráněné podle mezinárodní dohody mezi Unií a jednou nebo více třetími zeměmi.
- 4. Komise zruší zeměpisná označení zapsaná v rozporu s odstavci [1](#) a [2](#).
- 5. Prováděcí akty podle odstavce [4](#) se přijímají bez použití postupu uvedeného v čl. 53 odst. [2](#).

Článek 31

Ochranné známky

Název nesmí být zapsán jako zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti mohl zápis navrhovaného názvu jako zeměpisného označení uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné totožnosti produktu.

Článek 32

Seskupení producentů

1. Seskupení producentů se zřizuje z podnětu zúčastněných stran, včetně zemědělců, zemědělských dodavatelů, zpracovatelů meziproduktů a zpracovatelů konečných produktů, jak určí vnitrostátní orgány a podle povahy dotčeného produktu. Členské státy ověří, zda seskupení producentů funguje transparentním a demokratickým způsobem a zda mají všichni producenti produktu označeného zeměpisným označením právo na členství v seskupení. Členské státy mohou stanovit, že se práce seskupení producentů účastní také veřejní činitelé a další zúčastněné strany, jako jsou skupiny spotřebitelů, maloobchodníci a dodavatelé.
2. Seskupení producentů může vykonávat zejména tyto pravomoci a povinnosti:
 - a) vypracovávat specifikaci produktu a řídit vnitřní kontroly, které zajišťují soulad výrobních kroků produktu označeného zeměpisným označením s uvedenou specifikací;
 - b) podnikat právní kroky s cílem zajistit ochranu zeměpisného označení a práv duševního vlastnictví, která s tímto označením přímo souvisejí;
 - c) dohodnout závazky udržitelnosti, ať už jsou či nejsou součástí specifikace produktu, nebo jsou samostatným podnětem, včetně opatření pro ověřování dodržování těchto závazků a zajištění jejich přiměřené publicity, zejména v informačním systému poskytovaném Komisí;
 - d) přijímat opatření ke zlepšení výkonnosti zeměpisného označení, včetně:
 - i) vývoje, organizace a provádění kolektivních marketingových a reklamních kampaní;
 - ii) šíření informací a propagačních činností zaměřených na informování spotřebitelů o vlastnostech produktu označeného zeměpisným označením;
 - iii) provádění analýz ekonomické výkonnosti, udržitelnosti produkce, výživového profilu a organoleptického profilu produktu označeného zeměpisným označením;
 - iv) šíření informací o zeměpisném označení a příslušném symbolu Unie a

- v) poskytování poradenství a školení současným i budoucím producentům, mimo jiné v oblasti začleňování hlediska rovnoprávnosti žen a mužů a rovnosti pohlaví;
- e) bojovat na vnitřním trhu proti padělání a podezření na podvodné používání zeměpisného označení označujících produkty, které nejsou v souladu se specifikací produktu, sledováním používání zeměpisného označení na celém vnitřním trhu a na trzích třetích zemí, kde jsou zeměpisná označení chráněna, včetně používání na internetu, a v případě potřeby informovat donucovací orgány pomocí dostupných důvěrných systémů.

Článek 33

Uznaná seskupení producentů

1. Na žádost seskupení producentů, která splňují podmínky odstavce 3, určí členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy jedno seskupení producentů jako uznané seskupení producentů pro každé zeměpisné označení pocházející z jejich území, které je zapsáno nebo je předmětem žádosti o zápis, nebo pro názvy produktů, které jsou potenciálním předmětem žádosti o zápis.
2. Seskupení producentů může být označeno jako uznané seskupení producentů na základě předchozí dohody uzavřené mezi nejméně dvěma třetinami producentů produktu se zeměpisným označením, kteří zastupují nejméně dvě třetiny produkce tohoto produktu v zeměpisné oblasti uvedené ve specifikaci produktu. Výjimečně se za uznané seskupení producentů považuje orgán uvedený v čl. 8 odst. 2 a jediný producent uvedený v čl. 8 odst. 3.
3. Kromě pravomocí a povinností uvedených v čl. 32 odst. 2 může uznané seskupení producentů vykonávat tyto pravomoci a povinnosti:
 - a) spolupracovat s orgány pro vymáhání práv duševního vlastnictví a orgány pro boj proti padělání a účastnit se sítí pro vymáhání práv duševního vlastnictví jako držitel práva na zeměpisné označení;
 - b) přijímat donucovací kroky, včetně podávání žádostí o kroky u celních orgánů, za účelem zabránění nebo potlačení jakýchkoli opatření, která poškozují nebo mohou poškodit pověst jejich produktů;
 - c) doporučovat vnitrostátním orgánům závazná pravidla, která mají být přijata v souladu s článkem 166a nařízení (EU) č. 1308/2013 pro regulaci nabídky produktů označených zeměpisným označením;
 - d) za účelem ochrany zeměpisného označení v systémech internetových doménových jmen mimo jurisdikci Unie zapsat individuální, kolektivní nebo certifikační ochrannou známku v závislosti na příslušném systému ochranných známek, která obsahuje zeměpisné označení jako jeden z výrazných prvků a je omezena na produkt odpovídající příslušné specifikaci produktu.
4. Pravomoci a povinnosti uvedené v odstavci 2 jsou podmíněny předchozí dohodou uzavřenou mezi nejméně dvěma třetinami producentů produktu označeného zeměpisným označením, kteří zastupují nejméně dvě třetiny produkce tohoto produktu v zeměpisné oblasti uvedené ve specifikaci produktu.

5. Členské státy provádějí kontroly k zajištění toho, že podmínky stanovené v odstavci 2 jsou splněny. Pokud příslušné vnitrostátní orgány zjistí, že tyto podmínky nebyly splněny, členské státy zruší rozhodnutí o uznání seskupení producentů.

Článek 34

Ochrana práv k zeměpisným označením v doménových jménech

1. Rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii mohou na žádost fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem nebo právy zrušit nebo převést doménové jméno zaregistrované pod takovou národní doménou nejvyšší úrovně uznanému seskupení producentů produktů s dotčeným zeměpisným označením, a to na základě vhodného postupu alternativního řešení sporů nebo soudního řízení, pokud takové doménové jméno zaregistroval jeho držitel bez práv na zeměpisné označení či oprávněného zájmu na něm nebo pokud nebylo zaregistrováno nebo není používáno v dobré víře a jeho používání je v rozporu s článkem 27.
2. Rejstříky národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízené v Unii zajistí, aby každý postup alternativního řešení sporů zavedený pro řešení sporů týkajících se registrace doménových jmen podle odstavce 1 uznával zeměpisná označení jako práva, která mohou zabránit registraci nebo používání doménového jména, jež není v dobré víře.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o ustanovení pověřující úřad EUIPO zřízením a správou informačního a výstražného systému pro doménová jména, který by žadateli po podání žádosti o zeměpisné označení poskytl informace o dostupnosti zeměpisného označení jako doménového jména a volitelně o registraci doménového jména shodného s jeho zeměpisným označením. Uvedený akt v přenesené pravomoci rovněž zahrnuje povinnost rejstříků národních doménových jmen nejvyšší úrovně zřízených v Unii poskytovat úřadu EUIPO příslušné informace a údaje.

Článek 35

Kolidující ochranné známky

1. Zápis ochranné známky, jejíž užívání by bylo v rozporu s článkem 27, se zamítne, pokud je žádost o zápis ochranné známky podána po datu podání žádosti o zápis zeměpisného označení Komisi.
2. Ochranné známky zapsané v rozporu s odstavcem 1 prohlásí úřad EUIPO a případně příslušné vnitrostátní orgány za neplatné.
3. Jestliže tuto možnost stanoví příslušné právní předpisy, lze ochrannou známku, jejíž užívání je v rozporu s článkem 27 a jejíž užívání bylo zažádáno, jež je zapsána nebo zavedena užíváním v dobré víře na území Unie přede dnem podání žádosti o zápis zeměpisného označení Komisi, nadále užívat a obnovovat bez ohledu na zápis zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zrušení podle směrnice (EU) 2015/2436 nebo nařízení (EU) 2017/1001. V takových případech je povoleno používat zeměpisné označení, pokud je v té době zapsáno, a příslušnou ochrannou známku.

4. U zeměpisných označení zapsaných v Unii bez podání žádosti o zápis v Unii se pro účely odstavců 1 a 3 za datum prvního dne ochrany považuje datum podání žádosti o zápis zeměpisného označení Komisi.
5. Aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1169/2011, mohou být na etiketách spolu se zeměpisným označením použity garanční nebo certifikační ochranné známky uvedené v čl. 28 odst. 4 směrnice (EU) 2015/2436 a kolektivní ochranné známky uvedené v čl. 29 odst. 3 uvedené směrnice.

Článek 36

Uživací právo

Zapsané zeměpisné označení může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt odpovídající příslušné specifikaci produktu nebo jednotnému dokumentu, případně jeho ekvivalentu.

Členské státy zajistí, aby se na každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla stanovená v této hlavě, vztahovalo ověření souladu se specifikací produktu stanovené podle článku [39](#). Členské státy mohou účtovat poplatek na pokrytí svých nákladů na správu kontrolního systému.

Okolnost, že zeměpisné označení sestává z názvu pozemků jednoho žádajícího producenta nebo jej obsahuje, nebrání ostatním producentům a hospodářským subjektům v používání zapsaného zeměpisného označení za předpokladu, že je použito k označení produktu, který je v souladu se specifikací produktu.

Článek 37

Symbyly Unie, označení a zkratky

1. Stanovují se následující symbyly Unie určené k označování a propagaci zeměpisných označení:
 - a) symbol označující chráněné označení původu vína a zemědělských produktů a
 - b) symbol označující chráněná zeměpisná označení vína a zemědělských produktů a zeměpisná označení lihovin.
2. V případě produktů pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh pod zeměpisným označením, se na etiketě a reklamních materiálech uvede s nimi související symbol Unie. Zeměpisné označení se uvede ve stejném zorném poli jako symbol Unie. Na zeměpisné označení se vztahují požadavky na označování stanovené v čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1169/2011, pokud jde o způsob uvádění povinných údajů.
3. Odchylně od odstavce [2](#) mohou být v případě vína a lihovin pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh pod zeměpisným označením, symbyly Unie z označení a reklamních materiálů dotčeného produktu vynechány.
4. V popisu, obchodní úpravě a označení lihovin, jejichž názvy jsou zeměpisným označením, lze použít symbol Unie pro chráněná zeměpisná označení zavedený podle odstavce [1](#).
5. Pokud jsou víno, zemědělské produkty nebo lihoviny označeny zeměpisným označením, uvede se na etiketě vína „chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“, na etiketě zemědělských produktů může být uvedeno

„chráněné označení původu“ nebo „chráněné zeměpisné označení“ a na etiketě lihovin může být uvedeno „zeměpisné označení“.

Zkratky „CHOP“ nebo „CHZO“, které odpovídají „chráněnému označení původu“ nebo „chráněnému zeměpisné označení“, se mohou uvádět na etiketách vína a zemědělských produktů označených zeměpisným označením.

6. Označení, zkratky a symboly Unie se mohou používat na etiketách a v reklamních materiálech zpracovaných produktů, pokud se zeměpisné označení vztahuje na jejich složku. V takovém případě se označení, zkratka nebo symbol Unie umístí vedle názvu složky, která je jasně označena jako složka. Symbol Unie nesmí být umístěn ve spojení s názvem potraviny ve smyslu článku 17 nařízení (EU) č. 1169/2011 nebo způsobem, který by spotřebiteli naznačoval, že předmětem zápisu je zpracovaný produkt, a nikoli složka.
7. Po podání žádosti Unie o zápis zeměpisného označení mohou producenti na označení a v obchodní úpravě produktu uvést, že byla podána žádost o zápis do rejstříku v souladu s právem Unie.
8. Symboly Unie pro chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení a unijní označení „chráněné označení původu“, „chráněné zeměpisné označení“ a „zeměpisné označení“ a zkratky „CHOP“, případně „CHZO“ se mohou na etiketách použít až po zveřejnění aktu o zápisu daného zeměpisného označení.
9. Je-li žádost zamítnuta, mohou být všechny produkty označené v souladu s odstavcem [6](#) uváděny na trh až do vyčerpání zásob.
10. Na etiketě se mohou uvést také následující údaje:
 - a) vyobrazení zeměpisné oblasti původu uvedené ve specifikaci produktu a
 - b) text, grafika nebo symboly odkazující na členský stát a region, ve kterém se nachází zeměpisná oblast původu.
11. Symboly Unie spojené se zeměpisnými označeními zapsanými v unijním rejstříku zeměpisných označení, které označují produkty pocházející ze třetích zemí, se mohou uvést na označeních produktů a v reklamním materiálu; v takovém případě se symboly použijí v souladu s odstavci [2](#) a [4](#).
12. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví symboly Unie pro zeměpisná označení, vymezí technické vlastnosti symbolů Unie pro zeměpisná označení, jakož i pravidla týkající se jejich používání a používání označení a zkratk na produktech uváděných na trh pod zapsaným zeměpisným označením, včetně pravidel týkajících se příslušných jazykových znění, jež mají být použita. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Kapitola 4

Kontroly a vynucování

Článek 38

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se zabývá kontrolou a vynucováním zeměpisných označení lihovin a zemědělských produktů.
2. Pro účely této kapitoly se kontrolou rozumí:

- a) ověření, že produkt označený zeměpisným označením byl vyroben v souladu s příslušnou specifikací produktu, a
 - b) sledování používání zeměpisných označení na trhu.
3. Při provádění činností v rámci kontroly a vynucování stanovených v této hlavě dodržují příslušné odpovědné orgány a subjekty pro certifikaci produktů požadavky stanovené v nařízení (EU) 2017/625. Na kontrolu zeměpisných označení se však nevztahuje hlava VI kapitola 1 nařízení (EU) 2017/625.

Článek 39

Ověření souladu se specifikací produktu

1. Členské státy vypracují a aktualizují seznam producentů produktů označených zeměpisným označením zapsaným v unijním rejstříku zeměpisných označení, které pocházejí z jejich území.
2. Producenti jsou odpovědní za vnitřní kontrolu, která zajišťuje soulad se specifikací produktů označených zeměpisným označením před uvedením produktu na trh.
3. Kromě interních kontrol uvedených v odstavci 2 se před uvedením produktu označeného zeměpisným označením a pocházejícího z Unie na trh provádí ověření souladu se specifikací produktu třetí stranou, a to:
 - a) jedním nebo více příslušnými orgány ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (EU) 2017/625 nebo
 - b) jedním nebo více subjekty pro certifikaci produktů, na které byly přeneseny povinnosti uvedené v hlavě II kapitole III nařízení (EU) 2017/625.
4. Pokud jde o zeměpisná označení, která označují produkty pocházející ze třetí země, provádí ověření souladu se specifikací produktu před uvedením produktu na trh:
 - a) příslušný orgán veřejné správy určený třetí zemí nebo
 - b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci produktů.
5. Pokud v souladu se specifikací produktu provádí určitý výrobní krok jeden nebo více producentů v jiné zemi, než je země původu zeměpisného označení, musí být ve specifikaci produktu uvedena ustanovení o ověření souladu těchto producentů. Pokud se příslušný výrobní krok uskutečňuje v Unii, oznámí se producenti příslušným orgánům členského státu, v němž se výrobní krok uskutečňuje, a tito producenti podléhají ověření jako producenti produktu označeného zeměpisným označením.
6. Pokud členský stát použije ustanovení čl. 8 odst. 2, ověření souladu se specifikací produktu zajistí orgán odlišný od orgánu, který je považován za seskupení producentů podle uvedeného ustanovení.
7. Náklady na ověření souladu se specifikací produktu mohou nést hospodářské subjekty, u nichž se tyto kontroly provádějí. Na těchto nákladech se mohou podílet rovněž členské státy.

Článek 40

Veřejné informace o příslušných orgánech a subjektech pro certifikaci produktů

1. Členské státy zveřejní názvy a adresy příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v čl. 39 odst. 3 a pravidelně tyto údaje aktualizují.

2. Komise zveřejní názvy a adresy příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v čl. 39 odst. 4 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.
3. Komise může zřídit digitální portál, na němž budou zveřejněny názvy a adresy příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 41

Akreditace subjektů pro certifikaci produktů

1. Subjekty pro certifikaci produktů uvedené v čl. 39 odst. 3 písm. [b\)](#) a čl. 39 odst. 4 písm. [b\)](#) musí dodržovat tyto normy a být akreditovány v souladu s nimi:
 - a) evropskou normu ISO/IEC 17065:2012 „Posuzování shody – Požadavky na orgány certifikující produkty, procesy a služby“, včetně evropské normy ISO/IEC 17020:2012 „Posuzování shody – Požadavky pro činnost různých typů orgánů provádějících inspekci“, nebo
 - b) jiné vhodné mezinárodně uznávané normy, včetně všech revizí nebo pozměněných verzí evropských norem uvedených v písmenu a).
2. Akreditaci uvedenou v odstavci 1 provádí akreditační orgán uznaný v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008, který je členem Evropské akreditace, nebo akreditační orgán mimo Unii, který je členem Mezinárodního akreditačního fóra.

Článek 42

Kontrola a vynucování zeměpisných označení na trhu

1. Členské státy určí jeden nebo více donucovacích orgánů, které mohou být totožné s příslušnými orgány uvedenými v čl. 39 odst. [3](#) a které odpovídají za kontrolu na trhu a vynucování zeměpisných označení poté, co produkt označený zeměpisným označením prošel všemi výrobními kroky, ať už je ve skladu, v tranzitu, v distribuci nebo je nabízen k prodeji na velkoobchodní či maloobchodní úrovni, včetně elektronického obchodování.
2. Donucovací orgán provádí kontrolu produktů označených zeměpisnými označeními, aby zajistil soulad se specifikací produktu nebo jednotným dokumentem, případně jeho ekvivalentem.
3. Členské státy přijmou náležitá opatření na správní a soudní úrovni s cílem zabránit užívání názvů produktů nebo služeb, jež jsou na jejich území vyráběny, provozovány nebo uváděny na trh a jež jsou v rozporu s ochranou zeměpisných označení podle článků [27](#) a [28](#).
4. Orgán určený v souladu s odstavcem 1 koordinuje vynucování zeměpisných označení mezi příslušnými útvary, agenturami a orgány, včetně policie, agentur pro boj proti padělání, celních úřadů, úřadů pro duševní vlastnictví, orgánů potravinového práva a obchodních inspektorů.

Článek 43

Povinnosti vztahující se na poskytovatele zprostředkovatelských služeb

1. Prodej zboží, k němuž mají přístup osoby usazené v Unii, který je v rozporu s článkem 27, se považuje za nezákonný obsah ve smyslu čl. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/xxx⁴⁶.
2. Příslušné orgány členských států mohou vydat příkaz k přijetí opatření v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2022/xxx proti nezákonnému obsahu podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Podle článku 14 nařízení (EU) 2022/xxx může kterákoli fyzická nebo právnická osoba oznámit poskytovatelům hostingových služeb výskyt určitého obsahu, který je v rozporu s článkem 27 tohoto nařízení.
4. Tímto nařízením není dotčeno nařízení (EU) 2022/xxx.

Článek 44

Vzájemná pomoc a výměna informací

1. Členské státy si vzájemně pomáhají při provádění kontrol a vynucování stanovených v této kapitole v souladu s nařízením (EU) 2017/625.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž podrobně stanoví povahu a druh vyměňovaných informací a způsoby výměny informací pro účely kontroly a vynucování podle této kapitoly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.
3. Správní pomoc v případě potřeby a na základě dohody mezi dotčenými příslušnými orgány může zahrnovat zapojení příslušných orgánů členského státu do kontrol na místě, které provádějí příslušné orgány jiného členského státu.
4. V případě možného porušení ochrany přiznané zeměpisnému označení přijmou členské státy opatření, která usnadní předávání informací o tomto možném porušení ze strany donucovacích orgánů, státních zástupců a soudních orgánů příslušným orgánům uvedeným v čl. 39 odst. 3.
5. Konkrétně za účelem usnadnění výměny informací o nedodržování předpisů nebo o podvodech týkajících se zapsaných zeměpisných označení používají členské státy systém správy informací zřízený podle nařízení (EU) 2017/625 nebo jakýkoli jiný systém, který by mohl být za tímto účelem v budoucnu zřízen.

Článek 45

Osvědčení o oprávnění k výrobě

1. Producent, u jehož produktu se po ověření souladu podle článku 39 zjistí, že je v souladu se specifikací produktu se zeměpisným označením chráněným v souladu s tímto nařízením, má nárok na úřední osvědčení nebo jiný doklad o certifikaci způsobilosti k výrobě produktu označeného dotyčným zeměpisným označením, pokud jde o výrobní kroky provedené uvedeným producentem.
2. Doklad o certifikaci uvedený v odstavci 1 se předloží na vyžádání donucovacím orgánům, celním orgánům nebo jiným orgánům v Unii, které se zabývají ověřováním používání zeměpisných označení na zboží deklarovaném k propuštění do volného

⁴⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) [...] ze dne [...] o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES (Úř. věst. L ..., XXX, dd/mm/rrrr, s. X).

oběhu nebo uváděném na vnitřní trh. Producent může doklad o certifikaci poskytnout veřejnosti nebo jakékoli osobě, která si takový doklad v rámci běžné činnosti vyžádá.

Kapitola 5

Technická pomoc

Článek 46

Přezkum zeměpisných označení třetích zemí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými toto nařízení doplní o pravidla pro pověření úřadu EUIPO přezkumem zeměpisných označení třetích zemí jiných než zeměpisných označení podle Ženevského aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označeních, navržených k ochraně na základě mezinárodních jednání nebo mezinárodních dohod.

Článek 47

Monitorování a podávání zpráv

1. Pokud Komise vykonává některou z pravomocí stanovených v tomto nařízení a svěřuje úřadu EUIPO úkoly, je rovněž zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými doplní toto nařízení o kritéria pro sledování výkonu při plnění těchto úkolů. Tato kritéria mohou zahrnovat:
 - a) rozsah začlenění zemědělských faktorů do procesu přezkumu;
 - b) kvalitu hodnocení;
 - c) soulad hodnocení zeměpisných označení z různých zdrojů;
 - d) efektivitu úkolů a
 - e) spokojenost uživatelů.
2. Nejpozději pět let po prvním pověření úřadu EUIPO jakýmkoli úkoly Komise vypracuje a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích a zkušenostech s výkonem těchto úkolů ze strany úřadu EUIPO.

Kapitola 6

Zeměpisná označení zemědělských produktů

Článek 48

Označení původu a zeměpisná označení

1. „Označení původu“ zemědělského produktu je název, který identifikuje produkt:
 - a) pocházející z určitého místa či regionu nebo ve výjimečných případech z určité země;
 - b) jehož jakost nebo vlastnosti jsou zásadně nebo výlučně dány konkrétním zeměpisným prostředím s jeho vlastními přírodními a lidskými činiteli a
 - c) u něhož všechny fáze produkce probíhají ve vymezené zeměpisné oblasti.
2. „Zeměpisné označení“ zemědělského produktu je název, který identifikuje produkt:

- a) jenž pochází z určitého místa či regionu nebo z určité země;
 - b) jehož danou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst především jeho zeměpisnému původu a
 - c) u něhož alespoň jedna z fází produkce probíhá ve vymezené zeměpisné oblasti.
3. Z chráněného označení původu nebo chráněného zeměpisného označení jsou vyloučeny následující zemědělské produkty:
- a) produkty, které ze své podstaty nemohou být obchodovány na vnitřním trhu a mohou být spotřebovány pouze v místě nebo v blízkosti místa jejich produkce, jako jsou restaurace;
 - b) aniž jsou dotčena pravidla uvedená v čl. 5 odst. 2, produkty, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy a nesmějí být uváděny na vnitřní trh.
4. Odchylně od odstavce 1 se jako označení původu zapíše rovněž některé názvy, i když suroviny pro dotčené produkty pocházejí ze zeměpisné oblasti širší nebo jiné, než je vymezená zeměpisná oblast, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) je vymezena oblast produkce surovin;
 - b) existují zvláštní podmínky produkce surovin;
 - c) existuje režim kontroly zajišťující dodržování podmínek uvedených v písmeni b) a
 - d) dotčená označení původu byla uznána za označení původu v zemi původu před 1. květnem 2004.
- Pro účely tohoto odstavce lze za suroviny považovat pouze živá zvířata, maso a mléko.
5. Pro účely odst. 2 písm. b) mohou „jiné vlastnosti“ zahrnovat tradiční výrobní postupy, tradiční vlastnosti produktů a zemědělské postupy, které chrání environmentální hodnoty včetně biologické rozmanitosti, stanovišť, národně uznávaných environmentálních zón a krajiny.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84 týkající se omezení a odchylek, pokud jde o určování původu krmiva v případech označení původu.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84 týkající se omezení a odchylek, pokud jde o porážku živých zvířat nebo o získávání surovin. Tato omezení a odchylky zohlední na základě objektivních kritérií jakost nebo užití a uznané know-how nebo přírodní činitele.

Článek 49

Odrůdy rostlin a plemena zvířat

1. Název nesmí být zapsán jako zeměpisné označení, pokud se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat a mohl by uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné totožnosti nebo původu produktu se zeměpisným označením nebo způsobit záměnu mezi produkty se zeměpisným označením a dotčenou odrůdou nebo plemenem.

2. Podmínky uvedené v odstavci [1](#) se posuzují ve vztahu ke skutečnému používání shodujících se názvů, včetně používání názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat mimo jejich oblast původu a používání názvu odrůdy rostlin chráněné odrůdovými právy Společenství.
3. Toto nařízení nebrání uvádět na trh produkt, který neodpovídá specifikaci produktu zapsaného zeměpisného označení, jehož označení obsahuje název nebo část názvu tohoto zeměpisného označení, který obsahuje nebo se skládá z označení odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) dotyčný produkt uvedenou odrůdu nebo plemeno obsahuje nebo je z nich získán;
 - b) spotřebitelé nejsou uváděni v omyl;
 - c) použití názvu odrůdy nebo názvu plemene představuje spravedlivou hospodářskou soutěž;
 - d) použitím názvu se nevyužívá pověsti zapsaného zeměpisného označení a
 - e) daný produkt byl produkován a uváděn na trh mimo svou oblast původu přede dnem podání žádosti o zápis zeměpisného označení.
4. Komisi je v souladu s článkem [84](#) svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci týkající se pravidel pro stanovení používání názvů odrůd rostlin a plemen zvířat.

Článek 50

Zvláštní pravidla pro původ krmiva a surovin

1. Pro účely článku [48](#) musí krmivo pocházet výhradně z vymezené zeměpisné oblasti, pokud jde o produkty živočišného původu, jejichž název je zapsán jako označení původu.
2. Pokud získávání krmiva výhradně z vymezené zeměpisné oblasti není technicky proveditelné, lze přidávat krmivo pocházející z území mimo uvedenou oblast, a to za podmínky, že nedojde k ovlivnění jakosti nebo vlastností produktu daných zejména zeměpisným prostředím. Krmivo pocházející z území mimo vymezenou zeměpisnou oblast nesmí překročit 50 % sušiny ročně.
3. Veškerá omezení původu surovin uvedená ve specifikaci produktu, jehož název je zapsán jako zeměpisné označení, musí být odůvodněna s ohledem na souvislost uvedenou v čl. 51 odst. 1 písm. [f](#)).

Článek 51

Specifikace produktu

1. Produkty, jejichž názvy jsou zapsány jako označení původu nebo zeměpisné označení, musí splňovat specifikaci produktu, která obsahuje alespoň:
 - a) název, který má být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, což může být buď zeměpisný název místa produkce určitého produktu, nebo název používaný při obchodování nebo v běžném jazyce k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti;

- b) popis produktu, včetně případných surovin, odrůd rostlin a plemen zvířat, včetně obchodního označení druhu a jeho vědeckého názvu, jakož i základních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností produktu;
 - c) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písm. f) bodě i) nebo ii) a tam, kde je to vhodné, údaje dokládající splnění požadavků čl. 48 odst. 4;
 - d) důkaz, že produkt pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v souladu s čl. 48 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2 písm. c);
 - e) popis metody získání produktu a případně autentických a neměnných místních metod; jakož i údaje o balení, pokud tak stanoví seskupení žadatelů a ve vztahu k danému produktu dostatečně odůvodní, proč musí být produkt v zájmu zachování jakosti, zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb;
 - f) údaje, které dokládají:
 - i) v případě chráněného označení původu souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím podle čl. 48 odst. 1 písm. b). Podrobnosti týkající se lidských činitelů v tomto zeměpisném prostředí mohou být případně omezeny na popis způsobu hospodaření s půdou a péče o krajinu, pěstitelských postupů nebo jakékoli jiné lidské činnosti přispívající k zachování přírodních činitelů zeměpisného prostředí podle uvedeného ustanovení;
 - ii) v případě zeměpisného označení souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností produktu a zeměpisným původem podle čl. 48 odst. 2 písm. b);
 - g) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčného produktu;
 - h) další platné požadavky, pokud je stanoví členské státy, případně seskupení producentů, přičemž tyto požadavky musí být objektivní, nediskriminační a slučitelné s vnitrostátním právem a právem Unie.
2. Specifikace produktu může rovněž obsahovat závazky udržitelnosti.
 3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84 týkající se pravidel omezujících informace obsažené ve specifikaci podle odstavce 1 tohoto článku, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit nadměrně objemným žádostem o zápis.
 4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se podoby specifikace produktu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. 2.

Článek 52

Jednotný dokument

1. Jednotný dokument obsahuje:

- a) hlavní body specifikace produktu, a to: název, popis produktu, případně včetně zvláštních pravidel o balení a označování, a stručné vymezení zeměpisné oblasti;
 - b) popis souvislosti mezi produktem a zeměpisným prostředím nebo zeměpisným původem podle čl. 51 odst. 1 písm. [f](#)), případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo metody produkce, které uvedenou souvislost odůvodňují.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými vymezí formát a online podobu jednotného dokumentu podle odstavce 1 a stanoví vyloučení nebo anonymizaci chráněných osobních údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 53 odst. [2](#).

Kapitola 7

Procedurální ustanovení

Článek 53

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný „Výbor pro zeměpisná označení“. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Hlava III

Režimy jakosti

Kapitola 1

Zaručené tradiční speciality

Článek 54

Cíl a oblast působnosti

1. Režim pro zaručené tradiční speciality se zřizuje s cílem zachovat tradiční metody produkce a tradiční receptury prostřednictvím pomoci poskytované producentům tradičních produktů při uvádění jejich produktů na trh a informování spotřebitelů o vlastnostech jejich tradičních receptur a produktů představujících přidanou hodnotu.
2. Tato kapitola se vztahuje na zemědělské produkty.

Pro účely této kapitoly se zemědělskými produkty rozumí zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie a další zemědělské produkty a potraviny uvedené v příloze II tohoto nařízení.

Tato kapitola se nevztahuje na lihoviny, aromatizovaná vína ani produkty z vinné révy podle definice v části II přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013, s výjimkou vinných octů.
3. Zápisem a ochranou zaručených tradičních specialit není dotčena povinnost producentů dodržovat ostatní předpisy Unie, zejména pravidla týkající se uvádění produktů na trh, jednotné společné organizace trhů a označování potravin.

Článek 55

Kritéria způsobilosti

1. Název je způsobilý k zápisu jako zaručená tradiční specialita, pokud popisuje konkrétní produkt, který:
 - a) je výsledkem způsobu produkce, zpracování nebo složení odpovídajících tradičním postupům pro dotyčný produkt či potravinu nebo
 - b) je vyroben ze surovin nebo přísad, které jsou tradičně používány.
2. Aby mohl být název zapsán jako zaručená tradiční specialita, musí:
 - a) být tradičně používán jako název produktu nebo
 - b) označovat tradiční povahu produktu.
3. Pokud z námitkového řízení podle článku [62](#) vyplývá, že název je používán rovněž v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, může rozhodnutí o zápisu přijaté v souladu s čl. 65 odst. [3](#) v zájmu rozlišení srovnatelných produktů nebo produktů s totožným či podobným názvem stanovit, že název zaručené tradiční speciality má být doprovázen slovy „vyrobena v souladu s tradicemi“, po nichž bezprostředně následuje název příslušné země nebo regionu.
4. Název nesmí být zapsán, pokud se vztahuje pouze k údajům obecné povahy používaným pro skupinu produktů nebo k údajům stanoveným zvláštními právními předpisy Unie.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [84](#) akty v přenesené pravomoci, kterými toto nařízení doplní o další podrobnosti kritérií způsobilosti stanovených v tomto článku.

Článek 56

Specifikace produktu

1. Zaručená tradiční specialita musí být v souladu se specifikací produktu, která musí obsahovat:
 - a) název produktu navržený k zápisu v příslušných jazykových zněních;
 - b) popis produktu, včetně hlavních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností;
 - c) popis metody produkce, kterou musí producenti dodržovat, případně včetně povahy a vlastností používaných surovin nebo přísad, případně včetně obchodního označení příslušného druhu a jeho vědeckého názvu, a způsobu, jakým je produkt připravován, a
 - d) hlavní prvky vytvářející tradiční povahu produktu.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými stanoví pravidla omezující informace obsažené ve specifikaci podle odstavce 1 tohoto článku, pokud je toto omezení nezbytné s cílem zamezit nadměrně objemným žádostem o zápis.
3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se podoby specifikace produktu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. [2](#).

Vnitrostátní fáze postupu zápisu

1. Žádosti o zápis zaručené tradiční speciality mohou podávat pouze seskupení producentů produktů s názvem, který má být chráněn. Společnou žádost o zápis může podat několik seskupení z různých členských států nebo třetích zemí.
2. Žádost o zápis názvu jako zaručené tradiční speciality musí obsahovat:
 - a) název a adresu žádajícího seskupení producentů;
 - b) specifikaci produktu podle článku 56.
3. Pokud žádost připravuje seskupení producentů usazených v členském státě, podává se orgánům tohoto členského státu. Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky kritérií způsobilosti uvedených v článku 55. V rámci přezkumu vede členský stát vnitrostátní námitkové řízení. Pokud se členský stát domnívá, že požadavky této kapitoly jsou splněny, může žádosti vyhovět a podat Komisi žádost Unie o zápis.
4. Členský stát zajistí, aby jeho rozhodnutí o vyhovění nebo nevyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost toto rozhodnutí napadnout. Členský stát rovněž zajistí, aby byla zveřejněna specifikace produktu, na jehož základě bylo žádosti vyhověno, a zajistí přístup k této specifikaci produktu elektronickou cestou.
5. Pokud žádost, včetně společné žádosti, připravuje skupina nebo seskupení producentů usazených ve třetí zemi, žádost se podává buď přímo, nebo prostřednictvím orgánů dotčené třetí země.

Žádost Unie o zápis

1. Žádost Unie o zápis zaručené tradiční speciality musí obsahovat:
 - a) prvky uvedené v čl. 57 odst. 2 a
 - b) pouze v případě členských států prohlášení členského státu, že se domnívá, že žádost podaná žádajícím seskupením splňuje podmínky registrace.
2. Pokud je podána společná žádost podle čl. 57 odst. 1, podává ji Komisi jeden z dotčených členských států. Obsahuje podle potřeby náležitosti uvedené v čl. 57 odst. 2, jakož i prohlášení všech dotčených členských států podle odst. 1 písm. b) tohoto článku. Související vnitrostátní řízení, včetně námitkových řízení, proběhnou ve všech dotčených členských státech.
3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o další pravidla pro společné žádosti o zápis zaručené tradiční speciality týkající se více než jednoho vnitrostátního území a pro postup podávání žádostí.
4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla ohledně postupů, formy a předkládání žádostí o zápis, včetně žádostí o zápis zaručené tradiční speciality týkající se více než jednoho vnitrostátního území. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.

Článek 59

Podání žádosti Unie o zápis

1. Žádost Unie o zápis zaručené tradiční speciality se Komisi předkládá elektronicky prostřednictvím digitálního systému. Tento digitální systém musí umožňovat podávání žádostí vnitrostátním orgánům členského státu a musí umožňovat, aby jej členský stát mohl používat ve svém vnitrostátním řízení.
2. Digitální systém musí umožňovat podávání žádostí žadateli usazenými mimo Unii a vnitrostátními orgány třetích zemí.
3. Informace o žádostech Unie o zápis zveřejní Komise po jejich podání prostřednictvím digitálního systému uvedeného v odstavci 1.

Článek 60

Přezkum ze strany Komise a zveřejnění pro účely námitkového řízení

1. Komise přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle čl. 65 odst. 1, aby zkontrolovala, zda neobsahuje zjevné chyby, zda jsou informace poskytnuté v souladu s článkem [58](#) úplné, zda je specifikace produktu přesná a svou formou odborná a zda jsou splněny požadavky stanovené v článcích 55 a 56. Tento přezkum zohlední výsledek vnitrostátní fáze postupu provedeného dotyčným členským státem.
2. Doba přezkumu by neměla přesáhnout šest měsíců. V případě, že doba přezkumu přesáhne nebo pravděpodobně přesáhne 6 měsíců, Komise písemně informuje žadatele o důvodech prodloužení.
3. Komise si může od žadatele vyžádat doplňující informace.
4. Pokud se Komise na základě přezkumu provedeného podle odstavce 1 domnívá, že jsou splněny podmínky stanovené v této kapitole, zveřejní specifikaci produktu v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 61

Vnitrostátní napadení žádosti o zápis

1. Členské státy informují Komisi o všech vnitrostátních správních nebo soudních řízeních, která mohou mít vliv na zápis zaručené tradiční speciality. V takovém případě mohou členské státy požádat Komisi o pozastavení přezkumného postupu na dobu dvanácti měsíců, která může být prodloužena.
2. Členský stát neprodleně informuje Komisi, pokud byla žádost podaná Komisi na vnitrostátní úrovni prohlášena za neplatnou na základě bezprostředně použitelného, avšak nikoli konečného soudního rozhodnutí. V tomto případě je Komise osvobozena od povinnosti dodržet lhůtu pro provedení přezkumu podle čl. 60 odst. [2](#) a informovat žadatele o důvodech prodloužení.
3. Pokud byla žádost Komisi pravomocným rozhodnutím vnitrostátního soudu prohlášena za neplatnou, zváží členský stát vhodná opatření, jako je stažení, případně změna žádosti.

Článek 62

Námitkové řízení Unie

1. Ve lhůtě tří měsíců ode dne zveřejnění specifikace produktu v Úředním věstníku Evropské unie podle čl. 60 odst. 4 mohou orgány členského státu nebo třetí země anebo fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem a usazená ve třetí zemi podat Komisi námitku.
2. Každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která je usazena nebo má bydliště v jiném členském státě, než ze kterého byla žádost Unie o zápis podána, může podat námitku členskému státu, ve kterém je usazena, ve lhůtě stanovené pro podání námítky podle prvního odstavce.
3. V námitce se uvede, že by žádost mohla porušovat podmínky stanovené v této kapitole, a uvedou se důvody. Námitka, která neobsahuje uvedené tvrzení, je neplatná.
4. Komise posoudí přípustnost námitek. Pokud se Komise domnívá, že je námitka přípustná, do pěti měsíců ode dne zveřejnění specifikace produktu v Úředním věstníku Evropské unie vyzve orgán nebo osobu, které námitku podaly, nebo žadatele, který podal žádost, aby po přiměřenou dobu v délce nejvýše tří měsíců vedli náležitě konzultace. Kdykoli během tohoto období může Komise na žádost orgánu nebo žadatele prodloužit lhůtu pro konzultace o nejvýše tři měsíce.
5. Orgán nebo osoba, které podaly námitku, a orgán nebo žadatel, který podal žádost, zahájí konzultace bez zbytečného odkladu. Vzájemně si poskytnou relevantní informace s cílem posoudit, zda žádost o zápis splňuje podmínky tohoto nařízení.
6. Do jednoho měsíce od ukončení konzultací uvedených v odstavci 4 oznámí žadatel usazený v třetí zemi nebo orgány členského státu nebo třetí země, z níž byla žádost Unie o zápis podána, Komisi výsledek konzultací, včetně všech vyměněných informací, zda bylo dosaženo dohody s jednou nebo všemi osobami, které podaly námitky, a případné následné změny žádosti. Orgán nebo osoba, která podala námitku Komisi, může Komisi po ukončení konzultací rovněž oznámit své stanovisko.
7. Pokud byla po ukončení konzultací specifikace produktu zveřejněná v souladu s čl. 60 odst. 4 změněna, Komise zopakuje přezkum žádosti o zápis v pozměněné podobě. Pokud byla žádost podstatným způsobem změněna a Komise se domnívá, že změněná žádost splňuje podmínky pro zápis, zveřejní žádost znovu v souladu s uvedeným odstavcem.
8. Doklady uvedené v tomto článku musí být vyhotoveny v některém z úředních jazyků Unie.
9. Po ukončení námitkového řízení Komise dokončí posouzení žádosti Unie o zápis do rejstříku, přičemž zohlední případné žádosti o přechodná období, výsledek námitkového řízení a další záležitosti, které vyvstanou po jejím přezkumu a které mohou znamenat změnu specifikace produktu.
10. Komisi je v souladu s článkem 84 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými doplní pravidla pro námitkové řízení s cílem stanovit podrobné postupy a lhůty.
11. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a předkládání námitek. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.

Článek 63

Důvody námitek

1. Námitka podaná v souladu s článkem [62](#) je přípustná pouze tehdy, pokud strana, která námitku podala:
 - a) uvede řádně podložené důvody neslučitelnosti navrhovaného zápisu s ustanoveními této kapitoly nebo
 - b) prokáže, že daný název je v souladu s právem a je obecně známý a hospodářsky významný pro podobné zemědělské produkty.
2. Splnění kritérií uvedených v odst. 1 písm. b) se posuzuje ve vztahu k území Unie.

Článek 64

Přechodná období pro používání označení zaručená tradiční specialita

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit přechodné období v délce až pěti let s cílem umožnit, aby produkty nesoucí označení, jež sestává z názvu, který je v rozporu s článkem [69](#), nebo tento název obsahuje, mohly i nadále používat toto označení, s nímž byly uváděny na trh, pokud přípustná námitka podle čl. 57 odst. [3](#) nebo článku [62](#) proti žádosti o zápis zaručené tradiční speciality, jejíž ochrana je v rozporu s tímto článkem, dokládá, že takové označení bylo na vnitřním trhu používáno v souladu s právem po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění stanoveným v čl. 60 odst. [4](#).
2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. [2](#) s výjimkou případů, kdy byla podána přípustná námitka podle čl. 57 odst. [3](#); v těchto případech se přijímají bez použití uvedeného přezkumného postupu.

Článek 65

Rozhodnutí Komise o žádosti o zápis

1. Pokud se Komise na základě informací jí dostupných a vyplývajících z přezkumu provedeného podle čl. 58 odst. [3](#) domnívá, že nebyl splněn některý z požadavků v něm uvedených, přijme prováděcí akty, kterými žádost zamítne. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. [2](#).
2. Pokud Komise neobdrží žádnou přípustnou námitku, přijme prováděcí akty, aniž by použila postup uvedený v čl. 80 odst. [2](#), a zapíše zaručenou tradiční specialitu do rejstříku.
3. Pokud byla podána přípustná námitka, Komise:
 - a) zapíše název prostřednictvím prováděcích aktů přijatých bez použití postupu uvedeného v čl. 80 odst. [2](#), jestliže bylo dosaženo dohody, po kontrole, zda je dohoda v souladu s právem Unie, a v případě potřeby změny informace zveřejněné podle čl. 60 odst. [4](#) za předpokladu, že tyto změny nejsou podstatné, nebo
 - b) přijme prováděcí akty, kterými rozhodne o žádosti o zápis, jestliže nebylo dosaženo dohody. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. [2](#).
4. V aktech o zápisu zaručené tradiční speciality se stanoví všechny podmínky vztahující se na zápis a na opětovné zveřejnění jednotného dokumentu zveřejněného

pro účely námitek v *Úředním věstníku Evropské unie* pro informaci v případě nezbytných změn, které nejsou podstatné.

5. Nařízení o zápisu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* v řadě L.

Článek 66

Unijní rejstřík zaručených tradičních specialit

1. Komise přijme bez použití postupu podle čl. 80 odst. 2 prováděcí akty, kterými zřídí a povede veřejně přístupný elektronický rejstřík zaručených tradičních specialit uznaných podle tohoto nařízení („unijní rejstřík zaručených tradičních specialit“).
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se podoby a obsahu unijního rejstříku zaručených tradičních specialit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.

Článek 67

Změny specifikace produktu

1. Seskupení producentů, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu s označením zaručená tradiční specialita. V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.
2. Postup změny specifikace produktu se obdobně řídí postupem stanoveným v článcích 57 až 65.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými doplní pravidla týkající se postupu pro změnu specifikace produktu.
4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podání žádosti o změnu specifikace produktu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.

Článek 68

Zrušení zápisu

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kterékoli fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem přijmout prováděcí akty s cílem zrušit zápis zaručené tradiční speciality v těchto případech:
 - a) pokud není zajištěn soulad se specifikací produktu;
 - b) pokud není po dobu nejméně sedmi let na trh uveden žádný produkt s označením zaručená tradiční specialita.
2. Komise může rovněž přijmout prováděcí akty, kterými zruší zápis na žádost producentů produktu uváděného na trh pod zapsaným názvem.
3. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 1 a 2 se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.
4. Na postup zrušení použijí obdobně články 57 až 63 a 65.

5. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 Komise před přijetím prováděcího aktu konzultuje orgány dotčeného členského státu, orgány dotčené třetí země nebo, je-li to možné, producenta ze třetí země, který původně požádal o zápis zaručené tradiční speciality, ledaže o zrušení zápisu přímo požádali tito původní žadatelé.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými doplní pravidla týkající se postupu zrušení.
7. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se postupů, formy a podání žádosti o zrušení zápisu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. [2](#).

Článek 69

Omezení používání zapsaného označení zaručená tradiční specialita

1. Zapsané zaručené tradiční speciality jsou chráněny před jakýmkoli zneužitím nebo napodobením, mimo jiné i ve vztahu k produktům používaným jako přísada, jakož i před jakýmkoli jinými praktikami, jež by mohly uvést spotřebitele v omyl.
2. Členské státy zajistí, aby názvy potravin používané na vnitrostátní úrovni neumožňovaly záměnu se zapsanými zaručenými tradičními specialitami.
3. Ochrana podle odstavce 1 se vztahuje rovněž na produkty prodávané prostřednictvím některé z forem prodeje na dálku, jako je elektronické obchodování.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými stanoví dodatečná pravidla pro další upřesnění ochrany zaručených tradičních specialit.
5. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví procedurální a formální požadavky na ochranu zaručených tradičních specialit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. [2](#).

Článek 70

Výjimky týkající se některých použití

1. Ustanoveními této kapitoly není dotčeno:
 - a) používání výrazů, které jsou v Unii druhové, a to i v případě, že je druhový výraz součástí názvu, který je chráněn jako zaručená tradiční specialita;
 - b) uvádění produktů, jejichž označení obsahuje označení odrůdy rostlin nebo plemene zvířat použité v dobré víře nebo se z nich skládá, na trh;
 - c) uplatňování pravidel Unie nebo členských států upravujících duševní vlastnictví, zejména pravidel týkajících se zeměpisných označení a ochranných známek a práv udělených podle těchto pravidel.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými toto nařízení doplní o další pravidla pro stanovení druhovosti výrazů, podmínek pro používání názvů odrůd rostlin a plemen zvířat pro zaručenou tradiční specialitu a jejich vztahu k právům duševního vlastnictví uvedeným v tomto článku.

Článek 71

Název, symbol Unie a označení zaručené tradiční speciality

1. Název zapsaný do rejstříku jako zaručená tradiční specialita může používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci produktu.
2. Stanoví se symbol Unie, který se bude používat na etiketách produktů označených jako zaručená tradiční specialita. Označení „zaručená tradiční specialita“, zkratka „ZTS“ a symbol Unie odkazující na zaručenou tradiční specialitu lze použít pouze v souvislosti s produkty vyrobenými v souladu s příslušnou specifikací produktu.
3. V případě produktů pocházejících z Unie, které jsou uváděny na trh jako zaručená tradiční specialita zapsaná v souladu s tímto nařízením, musí být symbol Unie uvedený v odstavci 2 tohoto článku zobrazen na etiketě a reklamních materiálech. Na zapsanou zaručenou tradiční specialitu se vztahují požadavky na označování stanovené v čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1169/2011, pokud jde o způsob uvádění povinných údajů. Na etiketě může být uvedeno označení „zaručená tradiční specialita“ nebo odpovídající zkratka „ZTS“.
4. V případě zaručených tradičních specialit produkovaných mimo Unii je použití symbolu Unie na etiketě nepovinné.
5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví symbol Unie a podmínky jeho povinného používání, pravidla pro jednotnou ochranu označení, zkratky a symbolu Unie uvedeného v odstavci 2, jeho používání a technické vlastnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.

Článek 72

Účast v režimech jakosti

1. Členské státy zajistí, aby se na každý hospodářský subjekt, který dodržuje pravidla stanovená v této kapitole, vztahovalo ověření souladu se specifikací produktu stanovené podle článku 73. Členské státy mohou účtovat poplatek na pokrytí svých nákladů na ověření souladu.
2. Kontrolám a vynucování stanoveným v článku 73 podléhají i hospodářské subjekty, které připravují a skladují produkt uváděný na trh jako zaručená tradiční specialita, nebo hospodářské subjekty, které takové produkty uvádějí na trh.

Článek 73

Kontrola a vynucování

1. Kontrola zaručených tradičních specialit zahrnuje:
 - a) ověření, že produkt označený jako zaručená tradiční specialita byl vyroben v souladu s příslušnou specifikací produktu, a
 - b) sledování používání zaručených tradičních specialit na trhu, včetně internetu.
2. V souladu s nařízením (EU) 2017/625 členské státy určí:
 - a) jeden nebo více příslušných orgánů odpovědných za kontrolu zaručených tradičních specialit a

- b) jeden nebo více donucovacích orgánů odpovědných za prosazování pravidel pro zaručené tradiční speciality, které mohou být stejné jako příslušné orgány uvedené v písmenu [a](#)).
3. Úkoly uvedené v odst. 2 písm. [a](#)) mohou být v souladu s nařízením (EU) 2017/625 delegovány na jeden nebo více subjektů pro certifikaci produktů.
4. Členské státy provádějí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily dodržování požadavků této kapitoly, a v případě jejich porušení ukládají vhodné sankce.
5. Při provádění činností v rámci kontroly a vynucování stanovených v tomto článku dodržují příslušné orgány a subjekty pro certifikaci produktů příslušné požadavky stanovené v nařízení (EU) 2017/625. Hlava VI kapitola I nařízení (EU) 2017/625 se však nevztahuje na kontrolu zaručených tradičních specialit.
6. Pokud jde o označení zaručená tradiční specialita, které označuje produkty pocházející ze třetí země, provádí ověření souladu se specifikací produktu před uvedením produktu na trh:
- a) jeden nebo více orgánů veřejné správy určených třetí zemí a/nebo
- b) jeden nebo více subjektů pro certifikaci produktů.
7. Členské státy zveřejní název a adresu příslušných orgánů uvedených v odst. 2 písm. a) a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v odstavci 3 a pravidelně tyto údaje aktualizují.
8. Komise zveřejní název a adresu příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v odstavci 6 a pravidelně tyto údaje aktualizuje.
9. Komise může zřídit digitální portál, na němž bude zveřejněn název a adresa příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v odst. 2 písm. a) a v odstavcích 3 a 6.
10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [84](#), kterými toto nařízení doplní o další pravidla, jimiž se stanoví vhodné certifikační a akreditační postupy, které se použijí ve vztahu k subjektům pro certifikaci výrobků uvedeným v odstavcích 2 a 5.
11. Komise může bez použití postupu podle čl. 80 odst. [2](#) přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví způsob zveřejnění názvu a adresy příslušných orgánů a subjektů pro certifikaci produktů uvedených v tomto článku.

Kapitola 2

Nepovinné údaje o jakosti

Článek 74

Cíl a oblast působnosti

1. S cílem usnadnit producentům zemědělských produktů s vlastnostmi nebo charakteristikami představujícími přidanou hodnotu, aby o takových vlastnostech a charakteristikách informovali v rámci vnitřního trhu, se zřizuje režim nepovinných údajů o jakosti.
2. Tato kapitola se vztahuje na zemědělské produkty.

Pro účely této kapitoly se zemědělskými produkty rozumí zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy a další zemědělské produkty a potraviny uvedené v příloze II tohoto nařízení.

Tato kapitola se nevztahuje na lihoviny, aromatizovaná vína ani produkty z vinné révy podle definice v části II přílohy VII nařízení (EU) č. 1308/2013, s výjimkou vinných octů.

Článek 75

Vnitrostátní pravidla

1. Členské státy mohou zachovat vnitrostátní pravidla týkající se nepovinných údajů o jakosti a režimů jakosti, na které se toto nařízení nevztahuje, jsou-li tato pravidla v souladu s právem Unie.
2. Komise může zřídit digitální systém pro zařazení údajů a režimů uvedených v odstavci 1 s cílem podpořit znalost produktů a režimů v celé Unii. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví technické podrobnosti nezbytné pro oznamování nepovinných údajů o jakosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.

Článek 76

Nepovinné údaje o jakosti

1. Nepovinné údaje o jakosti musí splňovat tato kritéria:
 - a) týkají se určité vlastnosti jedné nebo více kategorií produktů nebo charakteristiky produkce či zpracování ve specifických oblastech;
 - b) jejich použití zvyšuje hodnotu produktu v porovnání s produkty podobného typu a
 - c) mají unijní rozměr.
2. Do oblasti působnosti této kapitoly nespádají nepovinné údaje o jakosti, které popisují technické vlastnosti produktu pro účely provedení povinných obchodních norem a které nejsou určeny k informování spotřebitelů o těchto vlastnostech produktu.
3. V nepovinných údajích o jakosti nejsou obsaženy nepovinné vyhrazené údaje, které podporují a doplňují zvláštní obchodní normy stanovené podle odvětví nebo kategorie produktu.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými toto nařízení doplní o podrobná pravidla týkající se kritérií uvedených v odstavci 1.
5. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla týkající se formulářů, postupů nebo jiných technických podrobností nezbytných k uplatňování této kapitoly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.
6. Komise při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů v souladu s odstavci 4 a 5 zohlední všechny příslušné mezinárodní normy.

Článek 77

Výhrada dalších nepovinných údajů o jakosti

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými vyhrazuje další nepovinné údaje o jakosti a stanoví podmínky jejich použití.

Článek 78

Horský produkt

1. Jako nepovinný údaj o jakosti se zavádí označení „horský produkt“. Toto označení se použije pouze k popisu produktů určených k lidské spotřebě a uvedených v příloze I Smlouvy, v jejichž případě:
 - a) suroviny i krmivo pro hospodářská zvířata pocházejí v zásadě z horských oblastí;
 - b) jedná-li se o zpracované produkty, zpracování probíhá rovněž v horských oblastech.
2. Pro účely tohoto článku se horskými oblastmi v Unii rozumějí oblasti vymezené podle čl. 32 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013⁴⁷. V případě produktů ze třetích zemí horské oblasti zahrnují oblasti, jež za horské oblasti úředně označila třetí země nebo jež splňují kritéria rovnocenná kritériím stanoveným v uvedeném odstavci.
3. V řádně odůvodněných případech je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, kterými stanoví odchylky od podmínek použití uvedených v odstavci 1 tohoto článku, zejména podmínky, za nichž mohou suroviny nebo krmivo pocházet z jiných než horských oblastí, podmínky, za nichž mohou být produkty zpracovávány mimo horské oblasti ve vymezené zeměpisné oblasti, jakož i vymezení této zeměpisné oblasti.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 84, pokud jde o stanovení metod produkce a další kritéria týkající se používání nepovinného údaje o jakosti uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 79

Omezení používání a monitorování

1. Nepovinný údaj o jakosti lze použít pouze k popisu produktů, které splňují odpovídající podmínky použití.
2. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro používání nepovinných údajů o jakosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 80 odst. 2.
3. Členské státy provádějí kontroly na základě analýzy rizik, aby zajistily dodržování požadavků této kapitoly, a v případě jejich porušení ukládají vhodné správní sankce.

⁴⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487).

Kapitola 3

Procedurální ustanovení

Článek 80

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný „Výbor pro jakost zemědělských produktů“. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Hlava IV

Změny nařízení (EU) č. 1308/2013, (EU) 2017/1001 a (EU) 2019/787

Článek 81

Změny nařízení (EU) č. 1308/2013

Nařízení (EU) č. 1308/2013 se mění takto:

1) V čl. 93 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) „zeměpisným označením“ název, včetně tradičně používaného názvu, identifikující výrobek podle čl. 92 odst. 1:

- i) jehož určitou jakost, pověst nebo jiné vlastnosti lze přičíst jeho zeměpisnému původu;
- ii) který pochází z určitého místa či regionu nebo z určité země;
- iii) u něhož alespoň 85 % hroznů použitých na jeho výrobu pochází výlučně z této zeměpisné oblasti;
- iv) jehož výroba probíhá v této zeměpisné oblasti a
- v) který se získává z odrůd druhu réva vinná (*Vitis vinifera* L.) nebo z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*.“

2) Článek 94 se nahrazuje tímto:

„Článek 94

Specifikace produktu

1. Specifikace produktu umožňuje zúčastněným stranám zkontrolovat příslušné podmínky produkce týkající se daného označení původu nebo zeměpisného označení. Specifikace produktu obsahuje:

- a) název, který má být chráněn;
- b) druh zeměpisného označení, kterým je chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení;
- c) popis vína nebo vín, včetně základních analytických organoleptických vlastností;
- d) případně zvláštní enologické postupy používané při výrobě daného vína nebo daných vín a příslušná omezení pro jejich výrobu;

- e) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písmeni h);
- f) maximální hektarový výnos;
- g) označení moštové odrůdy nebo odrůd, ze kterých se dané víno nebo daná vína vyrábí;
- h) podrobnosti potvrzující souvislost uvedenou v čl. 93 odst. 1 písm. a) bodě i), případně písm. b) bodě i):
 - i) v případě chráněného označení původu souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím podle čl. 93 odst. 1 písm. a) bodu i); podrobnosti týkající se lidských faktorů v tomto zeměpisném prostředí mohou být případně omezeny na popis způsobu hospodaření s půdou, rostlinným materiálem a péče o krajinu, pěstitelských postupů nebo jakékoli jiné relevantní lidské činnosti přispívající k zachování přírodních faktorů zeměpisného prostředí podle uvedeného bodu;
 - ii) v případě chráněného zeměpisného označení souvislost mezi určitou jakostí, pověstí či jinou vlastností produktu a zeměpisným původem podle čl. 93 odst. 1 písm. b) bodu i);
- i) další platné požadavky, pokud je stanoví členské státy, případně uznané seskupení producentů, přičemž tyto požadavky musí být objektivní, nediskriminační a slučitelné s vnitrostátním právem a právem Unie.

2. Specifikace produktu může obsahovat závazky udržitelnosti podle článku [12](#) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... [nařízení o zeměpisných označeních]*.

3. Pokud víno nebo vína mohou být částečně dealkoholizovaná, specifikace produktu obdobně obsahuje rovněž popis částečně dealkoholizovaného vína nebo vín v souladu s odst. 2 písm. c) a případně zvláštní enologické postupy používané při výrobě tohoto částečně dealkoholizovaného vína nebo vín, jakož i příslušná omezení pro jejich výrobu.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne [...][...] (Úř. věst. L [...], s. ...).

3) Články 95 až 99, 101 až 106 a 107 se zrušují.

Článek 82

Změny nařízení (EU) 2017/1001

Nařízení (EU) 2017/1001 se mění takto:

1) V čl. 151 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) spravovat zeměpisná označení, zejména plnit úkoly, které mu byly svěřeny prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí v souladu s článkem [...] nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... [nařízení o zeměpisných označeních]*.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ze dne [...][...] (Úř. věst. L [...], s. ...).

Článek 83

Změny nařízení (EU) 2019/787

Nařízení (EU) 2019/787 se mění takto:

- 1) V článku 3 se zrušují body 6 a 7.
- 2) Články 16 a 21 se zrušují.
- 3) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Jednotný dokument

Jednotný dokument obsahuje tyto údaje:

- a) hlavní body specifikace produktu, včetně názvu, který má být chráněn, kategorie, do níž lihovina patří, nebo výrazu „lihovina“, výrobního postupu, popisu vlastností lihoviny, stručného vymezení zeměpisné oblasti a případně včetně zvláštních pravidel týkajících se balení a označování;
- b) popis souvislosti mezi lihovinou a jejím zeměpisným původem podle čl. 3 bodu 4, případně včetně zvláštních údajů týkajících se popisu produktu nebo výrobního postupu, které uvedenou souvislost odůvodňují.“
- 4) Články 24 až 33 a 35 až 40 se zrušují.

Hlava V

Přenesení pravomoci, přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 84

Přenesení pravomocí

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 12 odst. 4, čl. 14 odst. 2, čl. 15 odst. 6, čl. 17 odst. 5, čl. 19 odst. 10, čl. 23 odst. 7, čl. 25 odst. 10, čl. 26 odst. 6, čl. 28 odst. 3, čl. 29 odst. 3, čl. 34 odst. 3, čl. 46 odst. 1, článku 46, čl. 47 odst. 1, čl. 48 odst. 6, čl. 48 odst. 7, čl. 49 odst. 4, čl. 51 odst. 3, čl. 55 odst. 5, čl. 56 odst. 2, čl. 73 odst. 10, čl. 69 odst. 4, čl. 70 odst. 2, čl. 58 odst. 3, čl. 62 odst. 10, čl. 67 odst. 3, čl. 68 odst. 6, čl. 76 odst. 4, čl. 77 odst. 1, čl. 78 odst. 3 a čl. 78 odst. 4 se svěřuje Komisi na dobu sedmi let od [datum vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto sedmiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhé období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci týkající se článků uvedených v odstavci 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků uvedených v odstavci 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 85

Přechodná období pro klasifikaci zeměpisných označení

Klasifikace zeměpisných označení zapsaných nebo přihlášených přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost podle čl. 6 odst. 1 se provádí v souladu s tabulkou uvedenou v příloze III.

Článek 86

Přechodná ustanovení pro nevyřízené žádosti

1. Pravidla platná před vstupem tohoto nařízení v platnost se nadále použijí na žádosti o zápis, žádosti o schválení změny specifikace produktu na úrovni Unie a žádosti o zrušení zeměpisných označení, které Komise obdržela před datem vstupu tohoto nařízení v platnost.
2. Články 19 až 22 se však použijí na ty žádosti a požadavky, u nichž ke zveřejnění žádosti o zápis, žádosti o schválení změny specifikace produktu na úrovni Unie nebo žádosti o zrušení zeměpisného označení v Úředním věstníku EU za účelem podání námitek dojde po [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Pravidla platná před vstupem tohoto nařízení v platnost se nadále použijí na žádosti o zápis, žádosti o schválení změny specifikace produktu Unie a žádosti o zrušení zaručených tradičních specialit, které Komise obdržela před datem vstupu tohoto nařízení v platnost.
4. Články 62 až 65 se však použijí na ty žádosti a požadavky, u nichž ke zveřejnění žádosti o zápis, žádosti o schválení změny specifikace produktu na úrovni Unie nebo žádosti o zrušení zaručené tradiční speciality v Úředním věstníku EU za účelem podání námitek dojde po [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

Článek 87

Kontinuita rejstříků

1. Každé označení původu a zeměpisné označení vína a zemědělských produktů a každé zeměpisné označení lihovin se všemi příslušnými údaji a údaje o nevyřízených žádostech o zápis, změnu nebo zrušení, které jsou zapsány v příslušných rejstřících zeměpisných označení, se automaticky zapíše do unijního rejstříku zeměpisných označení.
2. Každá zaručená tradiční specialita zapsaná do rejstříku zaručených tradičních specialit se všemi příslušnými údaji a údaje o nevyřízených žádostech o změnu nebo zrušení zápisu ke dni předcházejícímu dni vstupu tohoto nařízení v platnost se automaticky zapíše do unijního rejstříku zaručených tradičních specialit.

Článek 88

Zrušení

Nařízení (EU) č. 1151/2012 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 89

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně
[...]

Za Radu
předseda/předsedkyně
[...]